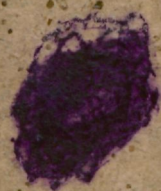

all of

Esti Ma Rahwa

Lühikenne

Palwe Kamat;

Seäl sees on

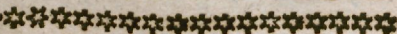
Hommiko = Shto = Kirrifo = ja
muud kaunid Palwed,

Mis

wagga Ristiinnimenne

Iggapäaw ja iggal aial omma

Hinge kasfiks woib tehha.

Trükkitud 1829 Aastal.

Armas Sõbber!

Need kallid kärsud ja tootused, mis läbbi Jummal on käskinud palwet tehha, ja too-
tanud kuulda, peawad meie maenitfussets olle-
ma, et meie omma sure hinge hädda püame diete
tunda, ja omma helde Jummal käest abbi ot-
sime. Temma on armolinne ja helde, ja tahhab
meid aidata, temma on keigewäggewam ja woib
meid aidata. Surem hulk mõtleb, et nemmad
ei moista luggeda egga palwet tehha, sepärrast
jätwad nemmad palwet mahha, ja ei sa sedda
armo, mis Jummal heal melet neile tahhab an-
da. Nemmad mõtlewad, et Jummal illusad
ja targad sannad tahhab, ja et palwe wägga
raske assi on; se läbbi tewad nemmad ennestele
suurt kahjo. Sest, mis Jummal paljo holib
wäliaspiddistest sannust, kui temma meie südda-
me pohja issi läbbikatsub ja ärratunneb? Tem-
ma teab ja moistab nende häddaliste sallajamad
mõtted ja õhkamisfed. Sepärrast moistab keige
rummalam inimenne palwet tehha, kui temma
omma hädda sees keigest süddamest Jummal po-
le õhlab, ja Jesusse pärrast abbi pallub nisug-
guste sannadega, mis hädda issi õppetab, sest se
palwe on Jummal melet pärrast, ja kulukse
temmalt heldeste. Kõrged ja hooplikkud san-
nad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sed-
da ta wihtab. Sepärrast pea ennam murret
süddame kui sannade pärrast, ei sinno palwed,
ja õhkamisfed ühhest pattustpõbrast ja usklikust
süddamest tulleksid.

Joan. Nam. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Waim, ja kes tedda
kummardawad, peawad tedda wai-
mus ja tões kummardama.

Kaste assi on palwe neile, kes pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummalala pole ennast pöörda. Sest kuida woib üks innimenne, kes hädda sees ep olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks innimenne, kes omma patto hädda ei tunne, digest süddamest luggeda? Sest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimosikkodnistust, mis temma omma Jესuse käest woib sada. Sepärrast pallu omma Jესust, et sinna sedda suurt hädda, mis sees sinno hing patto ja nende waimosikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees diete teäda saad; kül sefinnane hädda-tundminne saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamisega allati omma Jესuse pole küssendada, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatust leiad, peawad sinnule õppetussaks ja juhhatamissaks ollema, et sa ka isse õppid omma ennese sannade ja õhkamisega Jummalala käest abbi õstima ka omma ihholikko id jures.

Pühha Waim on keigeparras õppetaja, kes diget palwet, mis Jummalala mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom. rahw. ram. 8.peat. 26 salm: Pühha Waim tulleb meie nõdruste appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui kohhus on; agga sesama Waim teeb palwed meie eest õhkamisega, mis ükski ei woi ülesrääkida. Kui Jummalala Waim

Waim sind hirmutab sinno pattude pärrast, siis sa õppid idssisef pattustpöörmisses palwed teggema, ja kui temma sinno kurba süddant Jummalala armo ja pattude andeksandmissesega rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jummalat rõmoga kita ja tännada.

Keik innimesed peawad kül luggema, agga keik ei kosta palwele. Nende palwed tahhab Jummal kuulda, kes omma pattude pärrast hirmo ennese sees tundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja Jესusest üksipäinis abbi õstiwad; needsammad õppiwad meie Jესanda Jესuse pühhas Jესsa meie palwest, mis, ja mil wiisil nemmad peawad diete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe õppetab Jummalala rigi asjad kui üllemad annid keige esite palwettega takanoudma, siis annab Jummal peälegi, mis ihho toidussaks tarwis lähhäb.

Se palwe, mis susannaga tehakse, on hea, kui se süddamest tulleb, kui südda sedda himmutab, mis su pallub; agga kes aiawiteks ehk wiisi pärrast ja üksipäinis omma mokkadega lobbiseb, se ei sa ommast palwest ühtegi kasso, waid suremat hukkatust sesamma liajulgusse pärrast, et temma kawwala süddamega ja ilma kindla ussota wõttab Jummalat palluda. Sepärrast maenitseb Jakobus ommas ramatus 1 peat. 6-8 salmist sadil: Innimenne pallugo uskus, ja ärgo olgo mitte kahhe wahhel: sest kes kahhe wahhel on, se on merre laenede sarnane, mis tulest aetakse ja kaksipiddi heidetakse. Sest sesamma innimenne ärgo möttelgo, et temma middagi Jესanda käest saab. Kaksipiddise südda-

Süddamega mees ei olle kindel ei ühhegi omma wisi sees.

Sepärrast on se ðige palwe, kui sinna pühha Waimo läbbi omma süddame himmoga Jummal pole õhjad, ja temmaga süddame ja suga kõnneled, kui üks laps omma isaga, ehk orri omma issandaga. Kui sinna ommas süddames heal mehel Jummal peäle mõtled, sannadega ehk sannata, siis on se ðige palwe, ja Jummal on tootanud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni hästi kui temma moistab, ja wannemad ei holige illusist sannadest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui ihholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma kawwalusseta on, temma sanna ussub, temma käest abbi otsib ja otab, se on temma mele pärrast. Temma teab ja moistab keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume; temma woib ja tahhab ka paljo ennam tehha ülle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui meie Jummalaga ommas palwes õppiksimis räkima, kui üks laps omma emmaga; küt meie siis pea saaksimis tunda, kui helde ja armolinne meie Jummal on. Agga kui meie palwed ja õhhamised Jummal mele pärrast peawad ollema, siis pead sinna ka õppima keik wihtama, mis Jummal kelab; sest kuida woib Jummal sinno palwet kuulda, kui sinna weel tahhad sedda armastada, mis Jummal ei falli? Sest nenda on kirjutud Joannesse ramatus 9 peat. 31 salm: Meie teame, et Jummal pattusid ei tule, waid kui tegi Jum-

Jummalakartlik on, ja teeb temma tahtmissse järrele, sedda tuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jummal Jes. 1, 16-19 salm: Peske ennast, puhastage ennast, saatek ommad kurjad teud mo silma eest ärra; seiske kurja teggemast; õppige head teggema; noudke mis kõhus, saatek ülleannetumad ðige tele, moistke kõhbut waeste lastele, selletage leske naeste asjad ärra. Et tulge siis, ja selletagem ommad asjad issekestis, ütleb Jehowa: Kui teie pattud on kui ellepunna sed rided, siiski peawad nemmad ni walgets sama kui lummi, kui nemmad punnased on kui werrekarwa rie, peawad nemmad ommeti walge willa sarnatsels sama. Sepärrast kui sinna nüüd tahhad, et Jummal peab sinno palwed kuulma ja sind aima, siis peab se sinno surem murre ollema, et sa keikist pattust omma Jesusse pole ennast pörad, ja usklikko süddamega temma nimmel sedda taewast Jõsa pallud. Agga se pallub Jesusse nimmel, kes issiennast omma pattude pärrast wihtab, ja ei arwa ennast middagi hea wäärt ollewad, agga Jesusse waggadusse ja kalli lunnastamisse peäle lodab, ja selle pärrast ükspäinis Jummal käest keik armo ja abbi otab. Sesuggune astub Jesusse sees ja Jesussega omma palwega Jummal ette ja pallub issiennese, omma üllematte, wannematte, sugulaste, häddaliste, waenlaste ja keikide inimeste eest, ja Jummal wõttab Jesusse pärrast sedda palwet kuulda ja annab, mis nenda Jesusse nimmel pallutakse.

Sel wiisl, armas ristinnimenne, pallu nüüd Jummalat isfiärranis, et temma sinno süddame ennam ja ennam ümberpörafs ja misugguse me le sulle annaks, et sinna ifka armastad, mis Jummal armastab, ja wihtad, mis temma wihtab, ja ussüd, mis temma neile on tootanud, kes temma sanna kuulwad ja tedda armastawad. Kui sinna nüüd Jummalat tännini ei olle nenda armastanud, siis wotta warfi se kindla nou pidada, et sa eddespidi ühtegi ennam ei tahha armastada, kui omma Jeesust, ja sedda, mis temma mele pärrast on. Ja ehk kül sinno kurri südda, kurrat, ja mailm sind püüdwad keelda, siis ärra wässi mitte ärra pallumast ja Jummalat tootust uskust; siis saad sinna rõmoga tunda, et se on tõssi, mis meie helde Jeesus ütleb: Jggauks, kes pallub, se saab, ja kes otsib, se leiab, ja kes koppatab, sellele tehakse lahti: se on, temma palwet kuulakse. Armolinne Jummal juhhatago sind tõe sisse. Amen.

Palwe, mis sees meie pallume, et meie ommad palwed süddamest woikfime teha.

S! taewane Jeesa, armolinne Jummal, minna ollen üks pattune mullatük ja ep olle wäärt, et ma ommad käd ja silmad taewa pole tõstän sind palluma; agga et sinna issi meid olled käsknud palluda, olled meile ka tootanud, et sa meie palwed tahhad kuulda, siis tean minna, et mo palwed Jeesuse Kristusse pärrast sinno mele

mele pärrast on. Uita siis, armolinne Jummal, et minna öppin diete Jeesuse nimmel waimus ja tões palluma. Liguta minno süddant, oh helde Jeesa, omma sõrmega, tühenda seddasamma teigest tühjast mõttest. Pühhitse minno su, ja panne issi need sannad minno teele peäle, mis ma sinno ette pean ülesrääkima. Vanne mo silmad ja kõrwad kinni, et ma ühtegi ei nä, egga kule, mis siin ilma peäl on, waid et südda, meel ja mõtted woikfid taewa pole minna. Kule siis ka iggal aial minno palwed, ja peästa mind teigest häddast Jeesuse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiko Palwe.

S! helde, armolinne, teigewäggewam Jummal, meie Jeesanda Jeesuse Kristusse Jeesa, minna tännan sind teigest süddamest, et sinna mind minnewal õsel olled armolikult hoidnud, et minno hinge waenlased mind ei woinud hukkada egga rikkuda. Sinno nimmel ollen minna ommast ihholikkust unnest ülestousnud, sinno pole pöran minna ennast wiwitamatta, sest et sinna ükspäinis mind olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üksnes woid ka omma pühha Waimo läbbi mind ueste lua ja pühhitse. Är rata mind ka nüüd ja järgeste ülles waimolikust patto unnest, et minna pääw päwalt woikfin! diete moista, kui suur minno rummalus on mo pattuse sündimisse polest, ja kuida minno kurri südda ifka püab need kadduwad, ilmalikud annid ja himmud suremaks ja kallimaks pid-

pidada, kui need waimoliikud annid ja him-
 mud. Anna mulle, armas taewane Jõsa, ar-
 mo, sedda minno suurt sõgedust tunda ja lah-
 hetõda, ja peästa mind sest hirmsast rummalus-
 sest. Anna ja kaswata minno sees õiget usko,
 waimoliiko tarkust ja wägge, iggapäwa sinno
 fanna hästi tähhele panna, sedda ükspäinis us-
 kuda, ja wihtada keik kurjad nouud, mis kur-
 ratist, kurja innimestest, ja minno kurjast
 süddamest mulle antakse, et minna sinno armo
 ja iggapäwase lahhetsemisse ja pattustpõõrmis-
 se läbbi woiksin omma wanna kurja süddant sur-
 retada keige pattude ja kurja himmudega. Se-
 pärrast hõia mind, keigewäggewam õnnisteg-
 gia, selfinnatsel päwal kurrati kiufatusse eest, et
 temma mind needmisse ja wandmisse, liajomis-
 se, wargusse, laiskusse, petmisse, sannakuul-
 matta ello ja mu pattude läbbi omma wõrkude
 sisse ei sa, egga se läbbi minno waese hinge ärra
 ei hukka. Pühhitse mind agga, kallis pühha
 Waim, et se uus innimenne, ehk uus südda,
 meel ja mõtte iggapäaw woik's ettetulla, ja ei
 mitte silmakirjaks innimeste nähhes, waid Jum-
 mala ees õigusse ja pühha ello sees ellada. Aita
 mind siis ka, armas taewane Jõsa, et ma om-
 ma tööd teen, ei mitte silmakirjaks, kui se, kes in-
 nimeste mele pärrast püab olla, waid et ma
 woiksin omma wannematte fanna kuulda, wag-
 ga süddamega Jummalat kartes, ja hea melega
 tehha, mis nemmad käskwad. Anna mulle ar-
 mo, et minna ka nende fanna wõttan kuulda,
 kes wägga waljud on, ja mind ligu tõga wae-
 wawad, et ma nisugguste wasto ei nurrise,
 waid

waid kindlaste ussun, et ka seminno heaks peab
 tullemä, kui minna kannatlik ollen, sest et keik
 peab heaks tullemä neile, kes Jummalat armas,
 tawad. Tuhhata mind nenda, armas taewane
 Jõsa, tänna ja iggal aial, et keik minno mõtte,
 teggo ja ello woik's sinno melepärrast olla. Sin-
 no holeks annan minna omma hinge ja ihho,
 wannemad, suggulased, keige ennamiste keik
 waggad ristinnimested; sinno pühha Waim
 wallitsego mind, sinno pühha Ingel olgo minno
 jures, et se kurri waenlane minno peäle ei sa
 woimust, Amen.

Õhto Palwe.

Oh! helde, armolinne, keigewäggewam
 Jummal, meie Jõsanda Jõsusse Kristusse
 Jõsa, sind tännan minna keigest süddamest, et
 sinna mind minnewal päwal emma sure armo
 ja wõe läbbi olled hoidnud ja kaitsnud, et kurrat
 omma kawwalusfega mind ei woinud hukkada.
 Minna ei olle mitte wäärt keige se armo, mis sa
 minnule norelt põlwest siit sadik ja ka tänapäaw
 olled teinud. Mis tänno woin minna sinnule se
 eest anda? Paljast sannast ei holi sinna mitte,
 waid sinna ütled: Anna, mo poeg, mo tüttar,
 omma süddant minnule, ja olgo sinno te ehk taht-
 minne minno mele pärrast. Minno helde Jõsa,
 sa tead, misuggune kurri südda mul on, se ei
 tahha mitte sinno teed armastada, waid ikka
 laia tee peäl käia, mis hukatusse sisse satab.
 Wõtta sedda kurja süddant minno seest, ja par-
 randa

randa pääw päwalt minno effitusfed, ja temind
dige usfo läbbi kolbawaks, et minna omma pat-
to hädda süddamest tunnen, kahhelsen, ja omma
önnisteggia Jeesusse Kristusse pole korwaste
hoian, kes ükspäinis wäggew on minno patto
hawad parrandama, ja minno ihho ja hinge
pühhitsema. Tulleta minno mele, et kui se tän-
napäwane pääw on lõpnuud, nenda ka minno
ello päwad peawad otša sama, ja et sinna siis
iggaühhega tahhad arro piddada, Euida temma
siin ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta
sedda möda, kui iggaüks saab teinud, olgo hea
ehk kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha
murret minno hinge eest piddada, et minna woik-
sin tänna ja igga öhto omma wiggadusfed ja ef-
fitusfed sulle süddamest üllestunnistada, ja nende
wasto abbi otšida ja leida. Oh Jeesand! mae-
nitse mind allati omma pühha Waimo läbbi.
Anna mulle andeks Jeesusse Kristusse minno
Jeesanda pärrast keik minno effitusfed ja pattud,
mis on teadawad ehk teadmatta, misga minna
sinno wasto ollen effinud, ja puhhasta minno
süddant neist armolikkult. Hoia mind selfinnatfel
öfel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ärrata
mind homme warra ülles, et minna ue päwaga
woiksin ue ello sees kääia, keigest lihha ja waimo
rojusest pühha Waimo abbi läbbi ennast puh-
taks tehha, ja sedda pühhitsemist lõppetada
Jummala kartusses, Jeesusse Kristusse minno
önnisteggia pärrast, Amen.

HOM

Hommiko Palwe Pühhapäwal.

Oh! Keigewäggewam Jummal ja Jessa, Ma
ja taewa Loja, sinno jure ma tullen, sinno
ette langen minna põlwele mahha ja tännan sind
keigest süddamest, et sa mind selfinnatfel öfel om-
ma armo tibadega olled kaitšnud, ja kurja wai-
mo ja temma seltsi eest armolikkult hoidnud.
Sepärrast peab minno südda ja su sinno helde
armo kulumata. Sulle olgo au, kitus ja tänno
nüüd ja iggaweste. Ma pallun sind ka, et sa
tahhakšid mind selfinnatfel päwal ja iggal aial kei-
ge kurja eest hoida. Sinno holeks annan min-
na omma hinge ja ihho, omma ello ja keik, mis
mul on, ommad mõtted ja sannad. Önnista
sinna, oh helde Jummal! minno sissetullemisse
ja wäljammnemisse. Olgo se pääw mul digeks
pühhakspäwaks; et ma muud ühtegi ette ei wõt-
ta, egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi
sinno nimmi saaks pühhitsetud, ja sinno riik
meie sisse tulleks. Ärra lasse mind mitte üks-
päinis omma uledoga tännapäaw sind tenida.
Ee lahti minno südda, et so fanna woiks sinna
sisse tungida. Älita et ma sinno fanna ja jut-
lust hea melega kulen, meles pean ja omma ello
se järrele parrandan. Sel essimesel päwal olled
sinna, keigewäggewam Jummal, sedda essimesel
walgust lonud, oh! ärra jätta minno süddant
siis mitte pimmedusse sisse, waid üttele ka nüüd
omma keigewäggewama sannaga, et sinno wal-
gus ka minno süddames peab tousema, et ma
keigest rummalusest saaksin peastetud ja kui üks
wal

walgusse laps woiksin ellada, Jესusse Kristusse,
se tõsise walgusse parrast, Amen.

Ohhto Palwe Pühhapäwal.

Iggawenne ja armolinne Jummal, ma fidan
ja tännan sind süddamest, et sa mind tänna-
pääw keige kurja ja kahjo eest olled hoidnud.
Sa olled mind omma pühha sannaga rohkest
sõdnud ja minno hinge jahhutanud; sest on min-
no südda rõmus, ja minno hing fidab sind sinno
heldusse ja arms parrast. Ma pallun sind ka
allandikult, hoia ja kaitse mind weel eddespidi
keige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle, armas
Jessa, sedda arms, et ma unneske patto ei te, waid,
et keit, mis ma mõiten ellik nään, pühhas Wai-
must woiks tulla. Sesamma Waim wõtko keit
hirno minno süddamest ärra, et ma julgeste Je-
susse Kristusse nimmel maggan, ja homme war-
ra rahho ja hea terwissega ülestoussen. Ürrata
mind õigel aial ülles, ja sata mind rõmoga min-
no tõ kallale minnema, ja seddasamma sinno
tahtmisse järrele teggema. Ja kui se aeg tulleb,
et ma sest ilmast pean ärraminnema, siis seisa sin-
na truiste minno jures omma abbiga, et ma sur-
maga nenda woitten, et ma sedda ärramoidan
Jესusse Kristusse surma woitlemisse parrast,
Amen.

Hommiiko Palwe Esmaspäwal.

Oh! mis paljo head olled sinna, armolinne
ja helde Jummal, mulle teinud, et ma rah-
ho

ho ja hea terwissega sedda pääw ollen sanud nõh-
ha. Kuida pean minna sind keige sinno heateg-
gemiste eest tännama? Ei maksa middagi sinno
ees, mis sinno kääst ei tulle; siis läkkita sinna isst
mulle omma pühha Waimo, et ma temma juhha-
tamisse ja nou läbbi, sulle tänno annan, ja mis
mulle tarwis lähhäb, sinno kääst pallun. Wõtta
mind selsinnatsel päwal omma warjo ja kaitse-
misse alla, et minno hinge ja ihho waenlased üh-
tegi kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind, ar-
mas Jessa, et ma middagi ei hakka egga lõppeta
ilma sinnota. Onnista minno tõ ja teggeminne.
Ehhita mind keige pühha kornbede ja wisidega.
Anna arms, et ma woiksin omma pattude parr-
rast ärdaste nutta, ühhe ue ja waimolikklo ello
sees ellada, ja pääw päwalt Jummalata tartusse
sees kaswada. Selsinnatsel päwal olled sa,
wäggen Jummal, ärralahhutanud sedda wet,
mis taewa peäl on, kus pilwed on ja linnud len-
nawad, sest weest, mis Ma peäl on. Oh! se
patto wessi on wägga tousnud minno süddames;
lahhuta seälsammas ka ärra sedda patto wet, et
mo südda woiks sinno Paradisiks sada, ja seäl
sees ust, armastus ja kannatus kaswada, nen-
da et parrast ükski pat mind sinnust ei lahuta.
Sinnust ma pean kinni, siis kule mind ka Jესusse
Kristusse parrast, Amen.

Ohhto Palwe Esmaspäwal.

Oh! iggawenne Jummal, minno keel peab jär-
geste sinnust räkima, ja ütlesma: kidetud ol-
go minno helde Jessa, sest temma teeb minno hin-
gele,

gele, ja ihhule paljo head, temma heldus ſeſtab iggarweſte. Seſamma ſinno helduſſe p arrast pallun minna ſind: kaitſe omma w aga mind ja keik, miſ ſa mulle olled annud. Olle ſinna mulle iſſe warjuks, ja olle mulle armolinne, ſeſt ſo peäle lodab minno hing. Minna heidan ennast n uud Jeſuſſe nimmel mahha, ja maggan rahhoga; ſinna agga, oh Iſraeli kaitſia! ei uinu egga magga. E osta ſiis omma palle walguſt minno peäle, kui ma maggan. Minna ollen, armas Jummal, riſtmisſe l abbi ſinno armſa Poia Jeſuſſe Kriſtuſſega temma ſurma ſiſſe mahhamaerud; ſiis te mind ka temma  lleſtousmiſſe ſarnatſeſ, et ma ſiis Kriſtuſſega ue ello ſeſs ellan, ja keige p uhhadega ſurel wiimſel  lleſtousmiſſe p awal ſinno tootud armo-ja aurigi ſiſſe ſaan, Amen.

Hommiſko Palwe Teiſip awal.

Armolinne Jummal, ma pöran ennast ſinno pole, et ma enne ſinnoga r agin, enne kui ma innimeſtega haſkan räkima, ja enne kui ma omma t o kallale lähhän; enne tännan minna ſind ſinno heateggemiſte eſt, ja pallun ſinno käest  nniſtuſt, et minno t o ja teggo ſaaks  nniſtud ja ſinno tahtmiſſe järrele tehtud. Au olgo ſulle, kolmaino Jummalale, ſeſt ſinno armo l abbi touſen minna praego  lles; ſinno arm on mind ſel  ſel hoidnud, ja on rahhoga mo waefe pattuſſe kehha laſtnud hingada. Et agga  o m oda läinud, ja p aaw meite haſtab paistma; ſiis ärra ſ atta ſinna, oh armas Jeſus! ſa diguſſe p aaitik, mind mitte pimmeduſſe, ja ſ uddame ſ oggeduſſe ſiſſe!

ſiſſe, waid haſta nenda minno ſ uddameſ paistma, et iggaüks ſaaks nähha, et Sinna mo ſeſs olled. Sel p awal olled ſa maad lahhtanud merreſt ärra, et Ma kuimaks ſanud, ja olled ſedda ſeſſammal p awal pude, rohho ja keige ſugguſte rohtudega ehhtanud. Minna ſüdda on, parrago Jummal! weel kui üks weſſine ſo, miſ head wiſja ei ka nna; ſiis lahhtuſa ſinna, armas Jummal, minno ſ uddant ka ſeſt patto weeſt, et ſe ſaaks tahhedaks ja heaks, ja et ma ſaakſin ühhe pu ſarnatſeſ, miſ j e  res on iſtutud, miſ omma wiſja annab ommal aial, ja kenne lehhed ei puddene. Oh Jeſand! aita ja anna, miſ ma ſo käest pallun, Jeſuſſe Kriſtuſſe p arrast, Amen.

Ohjo Palwe Teiſip awal.

Helde Jeſa, ſinno armo l abbi on ſe t annane p aaw m oda läinud, ja jowan iſka ennau ſurma pole. Ridetud olgo ſinno kallis nimmi, et ſa mulle aega annad ennast pattuſt p  rda, ja et ſa mind ep olle  kkitſe ſurma l abbi ſiit ilmaſt  rtaorriſtanud. Sedda head tahhan minna ſinno pühha Waimo l abbi iſka meles piddada, ja ſe p arrast keigeſt ſ uddameſt ſind k ita. Ma pallun ſind, minno ello armastaia: Anna mulle weel ni paljo aega, et ma woin patto peäle woimulle ſada, ja omma hinge waenlaſed omma jalge alla tallada. Sedda pallun minna ſinno käest keigeſt ſ uddameſt; ſeſt minna volle, parrago Jummal! weel mitte niſuggune, kui minna kül ſinno ſanna j arſele peakſin ollema. Kinnita ſe nou minno ſeſs,

et hakkän patto wasto sure hole ja murrega pan-
nema, ja puani sind, oh helde Jummal! Päte sada,
et ma teys ilma sinnota ei ella, waid et sa minno
sees omma armo ja wäega woiksid ellada. Se
asja peäle mötteldes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun sind: Ärra lasse mind mitte sind ärra
unnustada, waid anna armo, et ma omma woti
heites sind meles pean; ja homme üllesärkades
sinnust hakkän räkima. Siis tean minna töeste,
et mul ei sünni ühtegi kahjo. Sedda pallun min-
na ka Jესusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiko Palwe Resnädalil.

Dh! sinna suur Jummal, kes sa issi walgus
oled, ja ellad ühhe walgusse sees, kuhho üks-
ki ei sa, ja siiski ni armolinne olled, et meil waes-
tel lubba on, sinno pühha palle ette tulla sind pal-
luma; sepärrast tullen minna ka selsinnatset hom-
miko tunnil, ja niikutan omma süddame põswed
sinno ette, ja tännan sind sinno sure armo eest,
mis sinna mulle keik minno ello aial olled näitnud.
Sest sinno armo läbbi ollen minna weel ellus, ja
ollen sedda päwa sanud nähha. Sa olled mind
omma warjo alla wõtnud, truiسته mind kaitse-
nud, ja omma wäe läbbi keige kurja eest hoidnud,
nenda et ma hea terwisfega omma tööd woin
tehha, ja ommad asjad aiada. Minno mele tul-
leb, et sa sel päwal sedda päilikko, ku, ja need
tähhed olled lonud. Needsammad tewad truiسته
sedda, mißpärrast nemmad on lodud. Oh! siis
ärra lasse mind ni meleta olla, kui need, kes sest
ei holi, mis meie kobbus on sinno tahtmisse jär-
rele

rele tehha. Tulleta ikka sedda mo mele, et sa las-
sed omma päilikko kurjade ja waggade üle ülles-
toustä, ja lassed wihma saddada digede ja üle-
kohtuste peäle, et ma woiksin sinno jälgede sees
käia, ja armolinne olla omma liggimesse wasto,
kui sinna taewane Jēsa armolinne olled. Kikku
siis, helde Jēsa, minno süddamest ärra keik wi-
hha, wißkamist, kadedust ja tiggedust; anna mul-
le üks pehme südda keikide innimeste wasto, et
ma ka omma waenlastele woiksin head tehha,
head neile sowida, ja nende eest palluda. Keik
muud head, mis ial weel sinno käest tulleb pallu-
da, sedda anna mulle, armas Jummal, rohkeste,
minna Onnisteggia, Jესusse Kristusse pärrast,
Amen.

Ohho Palwe Resnädalil.

Dh! dige ja pühha Jummal, sa tahhad, et meie
peame ka diged ja pühhad ollema, nenda kui
sinna olled. Ägga minna waene pattune pean
tunnistama, et ma issiennest ei olle egga dige
egga pühha, ja siiski teed sa mulle paljo head; sa
hoiad ja kaitse mind, nenda kui sa tännapäwa
ta olled teinud. Sepärrast lida Jēsandat, min-
no hing, ja ärra unnusta mitte ärra, mis head
temma sulle on teinud. Helde Jummal! ma pal-
lun sind, hoia mind pärrast weel nenda, kui sa
tännini mind olled hoidnud keige kurja ja kahjo
eest. Lasse mind ikka ilma liamurreta ja kartus-
seta rahho sees maggada; ja sinno walgus ei lah-
ku minno süddamest, sest sinna, oh Jēsand! wal-
gustad keik pimmedust ja sõggedust, heida armo
minno

minno peäle, ja anna mulle keik pattud andeks; peäſta mind minno patto häddast; peſſe mind puhtaſ minno eſſitusſiſt, ja pühhitſe mind läbbi ja läbbi. Jſſand, kule minno heält, kui ma öſe ſinno polehuan, ja wötta mind kuulda, kui mo ſüdda ſind oſſib. Ärra wötta omma kät mitte minnuſt ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha, ſeſt ma lodan ſinno peäle. Kinnita ſedda lotuſt ka minno ſeſ Jēſuſſe Kriſtuſſe pärraſt, Amen.

Hommiſko Palwe Neljapäwal.

Helde ja armolinne Jummal, keſ ſa meile head tehheſ ärra ei wäſſi, waid keikile head teed, ni häſti neile, keſ ſind kartwad, kui ka neile, keſ on tännamatta; minno kōhhuſ on, ſelſinnatſel hommiſko tunnil ſind tännada, ſeſt ſinno arm keſtab iggaweſt, ja ſinna ep olle mitte waatnud minno pattude peäle, ja ep olle nende pärraſt mind mitte nuhhehnud; waid ſa olled mind omma tibatēga katnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle ſündinud, ja et ma ſedda päwa jälle ollen ſanud nähha. Anna armo, et ma ſedda päwa ei prugi pattuſt, waid ſinno auuſe ja minno hinge õnniſtuſſeſ. Noia mind ſel päwal ja iggal aial ebbausſo wiſide ja kōmbede eeſt, et ma mu aſia peäle ei loda, kuid ütſpāinis ſinno peäle. Sa olled kōſtnud, et ma omma palle higgsi ſeſ omma leiba pean ſōma, ja ſeſ olled ſa kuus päwa ſeädnud, et meie nende ſeſ omma tōdd peame teggema. Anna omma armo, et ma keikſugguſt tōdd, miſ ial ette tulleb, julgeſte ja rōmoga ärrateen, ja ſinno kōeſt dane ja õnniſtuſt pallun. Õnniſta ka, armolinne

ne

ne Jummal, keik, miſ ma ette wōttan, ja ärra laſſe mind mitte omma hinge tōdd ärraunnuſtada; waid et ma tōdd tehheſ ſinno peäle mõtlen, ja ommaſ ſüddameſ ſinno pole õhkan. Õnniſta keik, miſ ſinna mulle olled annud; ja nenda kui ſa ſel päwal olled lonud need linnud taewa al, ja kallad merre ſeſ, ja olled murret meie eeſt piddanud, enne kui meie weel ollime lodud, et meie neiſt piddime toidut ſama; nenda pea nüüdke wael murret meie eeſt, ja laſſe linnud taewa al, ja kallad keige wette ſeſ ſiggida. Keige ennamiſte agga taida mo ſüdda uſſo, armatuſſe, kannatuſſe ja pühha kōmbedega, et ihho ja hing ſaakſ ſulleſpetud. Te ſedda, armolinne Jummal, Jēſuſſe Kriſtuſſe pärraſt, Amen.

Õhto Palwe Neljapäwal.

Helde taewane Jēſa, minna tännan ſind ſüddame ja ſuga, et ſa päwa ja õdd lonud, ja olled ſedda päwa ſeädnud, et meie omma tōdd peame teggema, ja ſedda õdd, et meie ſame hingada. Kōidetud olgo ſinno kallis nimmi, et ma tännapādm ſinno armo läb bi ollen joudnud omma tōdd tehha, ja olled keik kurja ja kahjo minnuſt ärrakeelnud. Anna nüüd, armolinne Jummal, et mo wäſſinud ihho ſel õſel nenda ſaakſ hingada, et ühtegi kartuſ, hädda, egga willetuſ mind ülleſ ei ärrata. Sinna, oh Jēſa! wötta mind waſto ommaſ lapſeſ, et ma julgen omma Pea ſinno ſulleſe panna. Seſ ehhita mind õige uſſo, tōſiſe armatuſſe ja pühha kannatuſſega, et minno ſüdda kindlaſte ſinno iſſalikkō

armas

B 3

armastamisſe peäle woiks lota. Laſſe ſiis ka ſinno pühhad Ingrid olla minno ja minno honette ümber, et kurrat ſe mõitaja loukoer oſſa minnuſt ei ſa. Hoiat meid tullekahjo ja wargade eest. Wimat's olle ſinna, oh! armas Jefus, mulle oſſaks, ſiis uinun minna rõõmsaſte maggama. Amen, ſe ſündko nenda, Amen.

Hommiſo Palwe Redel.

Oh! teigewäggemam Jummal, Ma ja taewa Loja, ma tullen praego ſinno pühhapalle ette ja tännan ſind teige ſe hea eest, mis ſa mulle minno ello aiat olled teinud. Sa olled mulle ihho ja hinge annud, ja tännini hoidnud. Ma ollen ſinno hokeks olnud, ja ſa olled murret kannud, et mo hing, mis patto läbbi oli ärrarikkutud, ja pididi hukka minnema, pattuſt ſai peäſtetud ja pididi ueſte ſündima. Sa olled ſel päwal ſedda eſſimeſt innimeſt lonud, ja jummalikko wiſide ja lombeſega ehhitanud. Oh! armas Jummal, wata nüüd minno peäle, miſſuggune ma ollen; kelle ſarnane ollen minna nüüd? Parrago Jummal! kurrati näggo näikſe mul ja keikil innimeſtel ollewad. Parranda ſiis ſedda, mis on ärrarikkutud. Seks olled ſinna jo omma ainuſt Voega Jefuſt Kriſtuſt ilmale läkkitanud, et temma pididi meie ſarnatſeks ſama, ja meie pattud riſti peäle kandma, et meie pididime jälle temma ſarnatſeks, õigeks ja pühhaſeks ſama, ja et Jummalat näggo meie ſees ſaaks jälle ülleſehhitatud. Aita, et ma otſin abbi omma õnniſteggia Jefuſe kääſt, kes ſel päwal riſti on lödud, ja temma peäle õige uſfo ſees

ſees watan, ja hakkan ſedda patto wiikama, mis minno õnniſteggia on riſti peäle ſaatanud. Aita ſiis ka, armas Jummal, et ma omma libhalikkud himmud riſti löön, ja ühtlaſe omma Kriſtuſſega ſurren, et ma temmaga järele woin ülleſtouſta, ja ühhe ue ja wagga ello ſees ellada, ja nenda ennam ja ennam ſinno ſarnatſeks ſada. Teeb ſe on, mis ma teigest ſüddameſt ſinno kääſt pallun, wõtta minno palwed kuulda Jefuſſe Kriſtuſſe kannatamisſe ja ſurma pärraſt, Amen.

Ohho Palwe Redel.

Oh! helde Jeſand Jummal, minno ſüdda, meel ja keel hakkab praego ſind tännama; ſeſt ſa olled kui ſe armo halikas tännapäädw rohkeſte omma armo minno peäle laſknud tulla. Olleriſid keik minno liikmed keled, ſiisli ei jouaks nemmad keik ſinno heateggemiſſed ülleſrääkida. Sinno arm on ſe, et ma weel ellus ollen; ſa olled mo hinge hoidnud hukkatuſſe ja mo ihho pabha haigusſe eest; paljo kurja olled ſa minnuſt ärrakannud, ja olled mind rohkeſte õnniſtanud. Olleriſid, armas Jummal, niſuggune weel minno waſto, kui ſa tännini olled olnud. Wõtta omma hokeks mind, ja keik, mis mul on, ja katta mind omma tibadega, et ma rahhoga maggan, ja homme warra ue rammoga ülleſtouſen, ja omma tööd ſinno auuks hakkam ja löppetam. Ja kui minno wiimne ello tund tulleb, ſiis kinnita mind, et ma lindla uſſoga, Jefuſſe Kriſtuſſe peäle lotes, ſiit ärralähhan, ja iggaweſte õnſaks ſaan, Amen.

Hommiſo Palwe Laupäwal.

Dh pühha Jummal! helde Iſſa, minno eſſi-
 menne tō peab ſe ollema, et minna ſind ſidan ja
 tannan; ſeſt ſypris ſuur ja hea on ſe, miſ ſa mul-
 le olled teinud. Minna ep olle wāart neid heateg-
 gemiſſi, miſ ſa mulle teed iggapād w. Paljo head
 olled ſa minno ihhule teinud, agga paljo ennam
 mo hingele: Seſt ſa olled mind riſtirahwa ſeaſ
 laſknud ſündida, kuſ ma ſinno ſanna ſa ta, tmift
 ſaan õppida, et ma woikſin ommast pattuſt peä-
 ſeda ja iggaweſte õnſakſ ſada. Minna lähhän
 nüüd ta omma tōle ja wōttan ſedda ette, miſ ſa
 iſſi mind olled kōſknud tehha. Önniſta ſiis min-
 no tō ja teggeminne; õnniſta minno wälſamin-
 neminne, et ühtegi willetuſt egga äpparduſt mulle
 ei ſünnt; õnniſta minno ſiſſetulleminne, et ma
 nenda omma kōtta taggaſi tuäen, et ma wälſas
 ühtegi patto ei olle teinud. Sel päwal olled ſa,
 taewa ja Ma Iōſa, hinganud ja omma kätte tō
 peäle waatnud, ja wata! Keik oli wägga hea.
 Miſ pean minna waene ütsema, kui ma watan
 ja mōllen keige ſe peäle, wiſ ma ſel nāddaliſ ol-
 len teinud? Ei ma tohhi ommad pattud ärraſa-
 lata; minna tunniſtan, et minno tō ja teggo ei
 koſba; ſepärraſt pallun minno: Heida armo
 minno peäle, ja anna mulle keik minno pattud
 andekſ: Kinnita mind omma pühha Waimo
 läbbi, et ma parreminne ennast wois tulſewal
 nāddaliſ patto eest hoida. Ärra tūddi ka mitte
 ärra mulle head teggemaſt, waid ſinno helduſ ja
 arm olgo minno peäl iggaweſte Jeſuſſe Kris-
 tuſſe pärraſt, Amen.

Ohto

Ohto Palwe Laupäwal.

Dh! ſa iggawenne Jummal, ükſ nāddal on ta
 ſinno armo läbbi rahho ja hea terwiſſeſega
 möda läinud. Sinna ſuur Jummal olled ſedda
 head mulle teinud. Tubba ma ollekſin ammogi
 hukka läinud, kui ſinna ep ollekſ mind kaitſnud.
 Sepärraſt tannan minna ſind keigeſt ſüddameſſi,
 ja pallun ſind allandikkuſt: Hoia mind keige häd-
 da ja willetuſſe eest. Sa olled tru, ſepärraſt lo-
 dab mo ſüdda ſinno peäle, ſeſamma lotuſ ſega hei-
 dan minna ennast mahha. Sinna agga, oh heli e
 Iōſa! tulle mo ſüddameſſe, ja te enneſele ſinna
 aſſet. Ehhita minno ſüdda uſſo, armatuſſe ja
 kannatuſſeſega, ja ärra laſſe mind ühtegi möttelda,
 räkida ehk tehha, kuid ükſpäiniſ ſedda, miſ ſo
 pühha Waim wōttab minno ſeſſ tehha. Anna
 armo, et ma halkan mailma ärrapõlgama, ja
 taewa järreleiggatſema, ja kui ſe tund liggi ſaab,
 et ſa, oh armas Jummal! mind ſinna taewa tah-
 had ſata, ſiis olgo ſo pühha Waim minno ſeſſ,
 et kui ma teps ei woi räkida, temma ſiiski minno
 ſeſſ lõpmatta woikſ õhkada, ja nenda ſinno püh-
 ha walle ette tulla. Kule minno palwe, armoſ
 Jummal, Jeſuſſe Kristuſſe pärraſt, Amen.

Tänno Palwe

Meie Iſſanda Jeſuſſe Kristuſſe
 Innimeſſekſamisse ja Sündi-
 miſſe pärraſt.

Dh ſa helde armolinne Jummal! Poeg Jeſuſ
 Kristuſ, ſa dige innimeſte armataja! au,
 rituſ

B 5

Eitus ja tänno olgo sulle sinno sure heldusse pär-
 rast, et sa meie lihhas ja werrest olled ossa wõt-
 nud, meie wennaks sanud, ja meid keik ni wägga
 auustanud, et meie sinno läbbi Jummalas lappis
 ja saggulastis oleme sanud. Sa suur kunnin-
 gas, keikide issandatte Jesand, sa keigelbergem,
 wäggewam ja rikkam Jesand! Kuida olled sinna
 meie waese alwa ja nödra lihha ja werrega en-
 nast kihlanud? Kuida olled sinna meid isse
 Jummalas au ja nou sisse üllendanud, et sinna,
 kui tössine inimenne, selle kolmaino Jummalas
 sees nüüd olled ja ellad? Inimenne on patto
 läbbi koggoniste ärrarikkutud; wata, kui wäg-
 ga on temma nüüd sinno sees pühhitsetud ja puh-
 taiks tehtud! temma olli ärranetud; wata, kui
 ta sinno sees on õnnistatud! Sa olled nisuggu-
 se innimesse ihho ja hinge ennesele wõtnud, kui
 meil on, et sa meid ihho ja hinge wolest piddid
 termiks teggema. Anna armo, et minna nüüd
 mo hinge, ihho ja selle liikmed, mis sinna ni
 wägga ennese sees olled auustanud, pattudega
 mitte ei rojasta egga teota, waid et sinna minno
 sees, ja minna õige usso läbbi sinno sees woiksin
 pühhaste elada. Sa õnnistatud neitsi Boeg!
 Sa Jesanda õnnistatud! Kelle sees keik rahwast
 Ma peäl õnnistakse, meie ollime Jummalast
 ärralbhutud; ennä! Kuida meie sinno sees ni
 kindlaste Jummalaga oleme ihhe sanud! meie
 ollime kurratist teotud; ennä! Kui wägga nüüd
 sinno sees auustud! meie ollime Jummalas wihha
 ol; ennä! Kui wägga nüüd sinno sees ar-
 mastud.

Oh!

Oh! Kuida woib Jummal nüüd meie wasto
 wihha piddada? Kuida woib ta meie waenlane
 olla? Kuida woib ta meid rikkuda, kes meie tem-
 ma lihha ja werri olleme? ütski ei olle ial omma
 ennese lihha wihhanud. Otse kui sinna, armas
 Jesus, nüüd tössine Jummal ja tössine innimen-
 ne iggaweste jääd, nenda on Jummal sinno in-
 nimesseksamisese läbbi meile kinnitanud iggawest
 sõbrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, ig-
 gawest laste õigust, iggawest rahho Jummalas ja
 innimesse wabhet, et meie sinno sagguwõssa olle-
 me, ja kui sinno ommaksed ja wennad sinnoga
 woime ellada iggaweste. Oh mo kallis Jesus!
 sinna olled selge arm, heldus ja rõõm. Sinna
 olled se õige walgus, mis meid walgustab; sinna
 olled se õige te, mis Jesa pole juhatab; Sinna
 olled se iggawenne tödde, mis meid õppetab; sin-
 na olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb;
 Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jum-
 malas omma armo annetega meile tulleb; Sinna
 olled se iggawenne õigus omma lunnastamisese
 läbbi, mis meid õnsaks teeb; Sinna olled se igga-
 wenne surem Preester, kes meid õnnistab, meie
 eest pallub, ja kes issiennast täiels lunnastamisese
 hinnaks meie pattude pärrast on annud. Sinno
 ello on innimesse walgus. Wende rõmustamis-
 seks olled sa taewast mahha tulnud; Sa olled
 innimesseks sanud, et innimesse walgust woiksid Jum-
 mala lappis sada. Oh! Kui armas olled sinna
 minno süddames? Mis illus on so näggo; mis
 armsad on sinno wisid ja kombat? Mis lahled
 on sinno kõnned, sa keigeilusam innimesse seast?
 Oh! minno sõbber, tulle mo süddamesse; mo
 wend!

wend! ärra põlga mind; minno armastaja!
 ärra taggane minnust; mo peigmees! wõtta
 mind wasto helde suandmisega; mo süddame
 rõõm! ühenda ennast minnoga, kinni'a minno
 usko, et sinna tõeste ja täieste omma Jumma-
 likko werrega mind olled ärralunnastanud, ja et
 sa omma innimesseksamisese läbbi minno wen-
 naks sanud, kelle halle meel minnoga on keige
 minno hädda parrast, ja kelle jure minna keige
 waewa sees julgeste woin tulla ja korwaste abbi
 offida. Keige ennamiste tulleta mo mele, et sa
 minno lihha ja werre issiennese sees ülle keikide
 taewaste, ülle keige Inglise, jummalikko au-
 sise olled tõstnud, et minna keik tühja illo siin
 mailmas pean ärrapõlgama, ja õige usso läbbi
 so siin taewas ellama ja sedda au takkanõudma,
 mis sinno sees minno iggawesseks rõmüks mulle
 on antud ja walmistatud.

Oh wõtta, armas Jesuse!
 So sängiks minno süddame.
 Oh wõita temmas hingada,
 Et minna sind ei unusta,
 Amen.

Tänno Palwe

Jesuse Kristusse kibbeda
 Kannatamisese parrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! Jesus Kristus, sa ilma süta Jummalaga
 Tal, kes sinna mailma pattud olled ärrakannud!
 ma tännan sind süddamest sinno kibbeda
 kan-

Kannatamisese ja surma eest, kui keige mailma
 hädda, se on keikide innimeste kurbdus, ahhas-
 tus, wallo, kartus ja wärriseminne sinno peäle
 tulnud ja sinno hing kurwaks sanud surmani.
 Kes wõib sinno hinge ahhastust ärramoista, ja
 allesrääkida? Oh! sedda hinge hädda! oh sedda
 süddame wallo! oh sedda waimo jällestust! oh
 sedda surma woitlemist! oh sedda werrihigi!
 mis tännalikko süddamega pean minna sind was-
 towõtma? Oh Isand! sa olled tõeste keikide
 eest surma maitanud, se eest tännan ma sind, sa
 tru südda. Ma tännan sind sinno allandikko
 palwe eest, kui sinna aedas omma walle peäl
 Jummalat kumwardanud, ja issiennast minno
 assemel Jummalale ohwriks annud. Minna
 tännan sind sinno kõidikkude eest, misga sinna
 kui kurjateggia kinniseutud olnud, et sa mind
 neist iagawesse surma paelust tahisid lahti peasta.
 Minna tännan sind sinno hamade parrast, kui
 sind minno patto parrast piitsaga lödi, minna
 tännan sind sinno sure allandusse ja tassase mele
 parrast, misga sinna minno kõrkust, auahnust,
 wiha ja tiggedust olled maksnud ja ärratasu-
 nud. Ma tännan sind, et sa omma ristisurma
 läbbi sest wiimsest ja hirmsast Jummalaga kõrkust
 mind olled ärrapeastanud. Ma tännan sind sin-
 no kibbowitsa kroni parrast, mis sa minno heaks
 kannud, et sa iggawesse aukroniga mind woik-
 sid ehhitada. Ma tännan sind, et sa kui üks
 ärranetud taewa ja Ma wahhel risti peäl olled
 ponud, ja mind se läbbi sest iggawessest need-
 misest ärralunnastanud. Oh se pühha ihho!
 oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa
 illus

illus päle! oh teie selged silmikesed! oh teie õn-
nistud käd! oh teie kassinad kõrwad! oh teie
kaunid jallad! kuidas ollete teie keikipiddi minno
patto pärrast waewatud? Oh Jummal! kui suur
on sinno wiha patto peäle, et sa omma ains
sündinud Poia peäle ei olle mitte armo heitnud!
Oh Jeesus! kui suur on sinno arm minno wasto,
et sa seest, ja wäljaspidi sedda ismaräkimatta
põrgo wallo ni kannattlikko süddamega kannata-
nud, et minna ei piddand sedda iggawest surma
näha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa risti peäl sinno om-
ma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind
risti peäle saanud, olled pallunud ja ütelnud:
Jesfa, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis
nemmad tewad.

Ma tännan sind se fanna eest, mis sa Joa-
nassele olled rätinud: Wata! se on sinno emina.
Kui sa wõttad ka minno eest murret piddada ja
minno kurbdusse sees mind rõmustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade saanade
pärrast: Täanna pead sa minnoga Paradisis ol-
lema. Ma pallun sind, mõtle ka minno peäle
ommas rüis, ja wiimse hädda sees te mulle paro-
disi üks lahti, et ma täie lotussega rõõmsaste siit
woin ärralaskuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda
pärrast, mis sees sinna olled küssendanud: Min-
no Jummal! minno Jummal! miks sa olled
mind mahhajätanud? Kinnita se läbbi minno
usklo, et sa mind surma häddas nüüd ei tahha
mitte mahhajätta, waid et sa kui minno Jssand
ja

ja minno Jummal tahhad keigest häddast mind
lahti peästa, ja mind õnsaks tehha.

Ma tännan sind so janno pärrast, et sa ütelnud:
Mul on janno. Olgo sulle ka janno min-
no hinge õnne järrele, ja kustuta minno janno
se elloweega, mis keeb iggawesse ello siise.

Halleluja! Kitus ja täanno olgo ka sulle se rõõm-
sa fanna eest: Se on lõppetud! sest nüüd olled sa
ka wiimsetinga Jummalaga kohto ees minno ärra-
lunnastamisels maksnud, ja minno õnnistusese
otsus on sinno käes. Sepärrast tännon minna
ka wimaks sind so wiimse fanna eest: Jesfa, sin-
no kätte annan minna omma waimo! Sest sin-
no surm on mind Jummalaga leppitanud ja min-
no surma ärraneelnud, et ma ka omma waimo
sinno ja minno taewase Jesfa kätte woin anda, ja
temma armo sees hingada iggaweste. Sedda-
suggust täielikko lunnastamisese hindu olled sa, taer-
wane Jesfa, minno iggawesels lunnastamisels
wastowõtnud, et sa ei tahha minnoga kohtusse
minna, waid omma hallastusse rikkest pattude
andeksandmisese läbbi illesnäidata. Sinno
Poia Jeesuse kallis surm toob mulle nüüd dikust,
kulutab Jummalikko rahho, ja annab hingele rõ-
mo, et ma hea melega woin keik pattused him-
mud surretada, ja minno Jeesuse auuks waggad-
dusse ja õnnistusese sees ellada ümalõpmanu.

Sest nüüd olgo taewas täanno Jssale!
Kes meid sures waewas aimud heldeste,
Kitus olgo järgest Jeesusele ka.
Pühha Waim! sind kõrgest kiitko ilmama.
Jssand, heida armo meie peäle, Amen.

Täanno

Tänno Palwe

Jesuse Kristusse Jummalala

Poia rõõmsa ülestousmisise parrast.

Oh! sa keigewäggewam, patto, kurrati, surma ja pörgo ärrawoitja, Jesus Kristus! minna tännan sind süddamest sinno rõõmsa ülestousmisise parrast, mis läbbi sinna surma kääst woimust ärrawõtnud ja hukkaminnematta ello walgusse ette tonud. Sinno kääs on nüüd surma ja pörgo woimed. Sa olled surnud olnud, ja wata, nüüd ellad sinna iggawesest iggaweste. Surm, kus on nüüd sinno odda? Pörgohaud, kus on sinno woimus? Kitus ja tänno olgo sulle, kes sinna sedda woimust nende peäle meile olled saatnud. Separrast on minno südda rõmus, fest nüüd festab mo au iggaweste. Taewane Jēsa ei olle sind mitte surma siise jätnud, waid ürrikesse aia parrast ülesärratanud ja iggawesse auga kui kroniga minno heaks sind ehitanud. Minna ollen nüüd tõeste sinnoga ülesärratud, ja sinno sees ülestousnud, et ma ue ello sees pean kaima. Sinna olled issi tõeste se ülestousminne ja ello, kes sinno siise ussub, ei lähhä se surrema, et ta käl sureb. Sinna olled nende ustlikkude ello, ja ei surre mitte, separrast ei woi ka nemmad omma ello mitte ärrakautada. Oh minno Jēsond! kuida olled sinna sure auga ommast hauast ülestousnud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno waenlased kōhfunud ja suurt hirmo tunnud. Agga omma sõbradele, neile patto kōhhetserwa Jēngrittele, olled sa ennast heldeste näitnud, ja Mariale üttele.

üttele: Minne ja üttele minno wendadele: Minna lähhän ülles minno ja teie Jōsa, minno ja teie Jummalala jure. Oh! kui rõõmsaste olled sa parrast issi nende jure tulnud, ja sedda rahho Jummalaga neile kulutanud. Sa olled nendega sõnud ja jonud nende usso kinnitusseks, et sa tõeste ellad, ja olled nende süddamed taewa rõmoga jahutanud. Oh sa helde, armosinne, rõmus ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno süddamesse ja rõmusta minno waese hinge. Kuluta mulle ka, et sa Jummalala armo, pattude andeksandmist, digust, woimust, rahho, iggawest rõmo ja ello omma ülestousmisise läbbi minnule olled saatnud, ja patto, surma, kurrati ja iggawest hukkatust ärrawoitnud, ja minno heaks kautanud. Nüüd anna armo, et ma süddamelikko pattustpõõrmisise läbbi ka waimolikkul kōmbel pattusest ellust ülestousen, ja sinno auuks eddespidi ue ja wagga 'ello sees woiksin ellada. Touse sinna minno sees ütles, rikku kurrati teud minno süddames ärra, ja wallitse omma Waimoga seäl sees kui minno hinge Kuningas. Kui nüüd selle Waim, kes sind surnust on ülesärratanud, minno se s et lab, siis wõttab sesamma Waim, kes sind, minno Jesust, surnust on ülesärratanud, ka minno surnud kehha haudas ellawaks tehha, separrast et ta seäl sees kui omma hone sees siin on ellanud. Siin on meie ello warjule pendud sinno sees, agga seäl sawad meie ihhud sinno ärraselle tud ihho sarnatseks sama, ja meie peame siinoga au sees arwalikkuks sama ja jama iggaweste.

C

Oh

Oh armas Isand, Jesus Krist!
 Sa tuisid surmast süles,
 Meid peasta surmast, kurratist;
 Meid hoia ommas süles;
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keik uut ello algada,
 Mis sinna meile saatfid, Amen.

Tänno Palwe

Meie Isanda Jesusse Kristusse
 röömsa taewaminnemisse pärrast.

Oh! sa teigewäggewam ja iggawenne ello
 Würst, Jesus Kristus, kes sa omma
 röömsa taewaminnemisse läbbi Jummalata au
 parrama kääle olled istnud, ja omma waenlasted,
 patto, surma, kurratit, mailma ja iggawest
 pörgo omma jälgade alluseks järgeks pannud.
 Kuida pean minna seddasuggust woimust ja wal
 litust hästi küt kiitma ja tännama? Sa olled
 meie pattute puhbastamist issiennese läbbiteinud,
 ja pärrast üllemaks sanud kui keik Inglid taewas.
 Sest sinno taewane Issa on sind pannud istma
 omma parrama kääle taewas keige Würsti wal
 la, ja woimusse, ja wäe, ja wallitusse, ja keik
 ülle nimme, mis nimmetakse mitte ükspäinis ses
 sinnatfes, waid ka tulleswas ilmas, ja temma on
 keik sinno jälgade alla pannud, ja on sind pan
 nud Peaks koggodussele, et sa issiennesega keik
 piddid täitma. Nüüd olled sa meie Pea, ja meie
 sinno

sinno liikmed, olleme jo sinnoga ja sinno sees tae
 waste asjade sekka seätud. Nüüd tahhad sa om
 mad liikmed ello, walguusse, woimusse, rahho
 ja römoga täita. Sa olled meie iggawenne su
 rem Preester, ja tahhad meid omma pühha
 Waimoga woida. Nüüd woid sa nende pastwed
 kuulda, ja neid õnsaks tehha, kes sinno nimme
 appi hüüdwad, ja sinno peäle lootwad. Et sin
 na nüüd, kui meie Pea, taewas ellad, siis toma
 mad sa ommal aial meid, so liikmed, ennese järrele,
 et meie seäl olleme, kus sinna olled, ja sinno au
 nähha same. Se peäle lodame meie, ja sesin
 natse lotusse järrele peab meie ellamine jo siin
 taewas ollema; sest kus meie warra on, seäl peab
 ka meie südda ollema, et meie sedda takkanouame,
 mis üllewel on, ja ei mitte sedda, mis Ma peäl
 on. Tomma meie süddamed ennese pole, siis
 meie palwega jookseme sinno järrele. Anna mei
 le pühha himmude tiwad, siis meie järrestikko
 õhtamistega usso läbbi lemmame sinno pole. Oh!
 millal tullen ma sinna, et ma sinno palle saan
 nähha? millal saan ma omma taewaminnemist
 piddama mitno ja sinno Issa, minno ja sinno
 Jummalata jure? Tulle, Isand Jesus, ja wõtta
 mind ennese jure. Jah! Amen.

Oh Jesute, so järrele

Meid tomma wäggewaste,

Meid pühhaks te, et ellame

Kui õnsad iggaweste,

Amen.

Tänno Palwe

Se kalli pühha Waimo eest,
mis Kristus meile saatnud.

Dh minno kallis Issand Jesus! Euida woin minna sind käl tännada se sure jummalikko ja kalli aäni pärrast, mis sinna meile olled tootanud ja ütelnud: minna tahhan omma Waimo wäljawallada keige lihha peäle, et nemmad peawad kossuma kui rohhi jõe äres. Jahhuta minno ärrakuiunud süddant omma Waimo kui elloweega, et ma woiksin head wilja sulle kanda. Oh! walgusta, sojenda ja süta minno südda õiges uskus, armastamises, palwes ja Jummalala lituses, et so Waimo aänid minno sees woiksid põlleda ja paistada. Oh pühha Waim! sa kallis Jummalala tuloke, walgusta meid. Oh sa ello wessi! jahhuta meid. Oh sa Jummalala sörm! kirjota omma kässo fanna meie süddame sisse. Oh sa wäggi üllemel kõrges! kinnita meid meie nõdrusse sees. Oh sa taewane rõmo õli! rõmusta meid meie kurbdusse sees; sa soe wih-roke! kosfuta meie ärranärtsitud süddamed. Oh Jesus! walla meie peäle rohkesti sedda õige palwe Waimo, kes meie eest ja meie sees pallub ilmaräkimatta õhkamistega, ja kes meie waimoga tunnistab, et meie Jummalala lapsed olleme. Lasse tedda meie sees allati õhka: da; Abba, aita armas taewane Issa! et meie sest palwest woiksume tunda, et so Waim meie sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkusse hea

hea nou ja Jummalala kartusse Waim. Ta tehko meie süddamed selle kolmaino Jummalala honeks. Ta sünnitago meid ue sündimisese läbbi ueks lo-maks Jesusse Kristusse sees. Oh sa iggawenne Waim! põra meie süddamed sestinnatsest il-malikust ellust ärra iggawesse ello pole. Ehhita meie sees Jummalala riki ülles, mis on õigus, rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Meie Issanda Jesusse tootust mõda õppeta, juhata, kinnita, jahhuta meid ja te meid ellawaks; õlle meie eestkõstja, abbimees, nouandja, wäggi, meie hinge walgus ja rõõm keige kurbdusse sees. Õlle meie waimo wäggi, et meie need lihhalikkud himmud ennese sees woiksume lammata, et sinno hea Waimo wiisid ja lombed agga meie sees woiksid kosfuda ja kaswada. Oh meie ainus hinge rõõm! hoia meid, et meie sind pattudega ei kurbwasta eht ennesest ärra ei aia, waid ja meie süddamesse, ja ella meie hinge sees sestinnatse ja tulleroa ello sees. Sinna ou Waim, hinga meie peäle, ja anna meile Jummalala ou nähha siin uskus ja waimus ja seäl iggawesses ellus.

Oh Issa, helde jaggaja!

Oh! kule palwed armoga,

Ja sedda aänet anna:

So waimo meile läkita,

Siin temma läbbi juhata,

Ja taewasse meid kanna,

Amen.

Patto tunnistusse Palwed,

mis sees meie ommad pattud Jumma la
ette tunnistame, andeksandmist
ja ello parrandamist Jumma la käest
pallume.

Oh! sa suur Jummal, minno Voia ja õnnis-
teggia, ma kaeban ja tunnistan sinno ette, et
ma kül sinno sarnatsfeks ja so kumbede järrele
ollen lodud, agga et ma, parrago Jummal! sed-
da õnne ollen ärrakautanud ja kurrati sarnatsfeks
sanud, ja mo kurri südda armastab selle kurja
waimo wisid, kumbed ja joned. Minna wihtlan
sedda, mis sa, armolinne Jummal, mind käsüd,
ja püan sedda hea melega tehha, mis mo hinge
waensafed tahwad, et ma õnna hinge hulkatus-
feks pean teggema. Mi suur on mo patto hädda
ja kurjus. Ep olle mul õigust, egga pühitsust;
usust minna ei tea, armastus on mo süddames
ärrakustnud. Sest ollen minna hirmsaks ja rop-
püks sanud sinno pühha silma ees. Agga, seeb se
keigepahhem weel on, et ma diete ei tunne, kui
suur minno patto hädda ja kurjus on. Ma ollen
holetu olnud ja ei mõttelnud se peäle, mis wisil
ma saaksin sinnoga ärraleppida ja mo pattust
peästetud. Mo südda on kowwa ja ei kardä sinno
wihha, ja ei mõtle diete sinno heateggemiste peäle.
Hallasta sinna, oh tru Jummal! mo sure sõgge-
dusse ja hädda pärrast minno peäle. Sinno püh-
ha Wain peksko rusufeks mo süddant, et ma õp-
piksin tundma ommad pattud, neid süddamest
kahhesema ja nutma. Riisu mind wäggi se kur-
rati rigist; anna mulle Jესusse Kristusse pärrast
mo

mo pattud andeks; esse mind omma Voia wer-
rega puhtaks; kinnita mind, et ma kurrati ja pat-
to wasto pannen, ja neid wihtlan. Oh! mo helde
Jēsä, heida armo minno peäle, ja mõtta mind
armolikkult jälle ommaks lapsfeks wasto. Ehk
minna kül ollen sind ärraunnustanud ja mahha-
jätnud, siiski ärra unnusta mind mitte ärra, ja
ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata teys
minno pattude peäle, waid wata Jესusse Kris-
tusse kannatamisse ja surma peäle, ja selle pär-
rast kule mo palwe, Amen.

Teine Palwe.

Oh pühha ja helde Jēsand Jummal! minna
tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte üks-
päinis patto sees sündinud ja itmale tulnud, waid
ka omma ristmisse seädust mitmesuggusel wisil
ülleastnud ja mahhajätanud, sest et ma süddame-
likkus kartusfeks ja armastusfeks sinno ees ep olle
ellanud. Ma ollen saggedaste ennam omma kur-
ja pattuse tahtmisse järrele filmahimmo, lihha-
himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma so
pühha ja head tahtmist õnna hinge õnnistusfeks
olleksin tähete pannud, ja omma pattust lihha
risti ponud himmo ja ihhaldamisfega. Anna
mulle armo, et ma omma pohjatumat kurjust ja
hinge hädda keigest süddamest õppin tundma ja
kahhesema. Ärra nuhtle mind omma Voia pärrast,
ja puhhasta minno süddant temma werrega, te
ma seläbbi woiksin sinno mele pärrast olla ja jada
iggawest. Sara nüüd ka minno hinge sees lihhe
pühha

pühha hirmo ja tüddi, keige pattuste himmude, möttele, sannade ja teggude wasto, et ma omma ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Jesusse Kristusse omma allandikko, armolisse ja tasfasse õnnisteggia jälgede sisse ostun, ja temma järrel káin omma ello otsani. Kule mo palwe selgest armust, Jesusse Kristusse mo armsa Is-
sanda ja õnnisteggia párrast, Amen.

Palwe, kui sa tahhhad

hásti, ja hinge kasuks Jesusse laua jure tulla. Oh! armas Isand Jesus Kristus, mo hinge karjane ja õppia, sinna olled ütelnud: minna ollen se ello leib, kes minnust sõõb, sellel ei pea náitga olla, ja kes minno sisse ussub, sellel ei pea ial janno olla. Minna tullen so jure, ja pallun allandikkult, et sa tahhaksid mind walmistada õigele woõraks sefinnatse taewalikko õhtosõmaai jure, ja mo hinge rõmustada, ja õige tee peäle juhhatada. Anna mulle armo, minno pattud süddamest ja tõeste tunda ja kahhetseada, ja ehhita mind se õige usso pulma ridega, et minna se lãbbi woiksin nouda, wastowõtta ja hoida, mis sinna omma kannatamisse, surma ja üllestoustmisse lãbbi mulle olled saatinud, et ma nenda woiksin õige woõras so laua jures olla. Anna minnule üks südda, mis allandik on, ja pea leppib, et ma heal meel andeks annan neile, kes mind kaetsewad ja wihtawad. Kitku mo südda, me seest keik tiggedusse ja wihta jured, ja istuta mo hinge sisse armo ja hallastust, et minna keik inimessesed sinno párrast armastan. Einna olled isse ütelnud: haigedele lãhháb arsti tarwis,

wis, ja mitte terwettele. Minna waene ollen haige, aita ja te mind terweks hinge polest. Sinna ütled: Tulge minno jure keik, kes teie ollete koormatud ja waewatud; minna tahhan teile hingamist sata. Oh armas Jummal! ma ollen mitme pattoga koormatud, wõtta neid minnult ärra, ja peasta mind sest patto koormast: ma ollen rojane, puhhasta mind: ma ollen pimme, walgusta ja te targa's mind: ma ollen waene, te minno hinge rikka's: ma ollen ärrakaddunud, otsi mind; ma ollen patto lãbbi hukkamoistetud, te sinna mind õnsaks. Mo kallis hinge peigmees, Jesuke! peasta mind mo ennese tahtmisest ja wõtta mind omma holeks, sest sinno sees woin ma ellada, issienneses surren minna; sinno sees olen ma õige, issienneses ollen ma pattune; tul-
le sinna mo jure, ja anna minnule omma armo, ello, õigust, heidust ja hallastust. Oh! kallis Jesuke, mo hing on sinnota surnud, te sedda ellawaks, temma on haige, te sedda terweks! mo südda on paljas keikist háist komebedest, tãida sedda õige usso, armastusse, allandusse, pühha himmude ja keikide hea komebedega, et ma woiksin nenda, kui sinna tahhad, omma hinge ette murretseda, sinno jurest ilma karwalusfeta keige pattude wasto abbi otsida, ja nenda woiksin iggawest sinno jure jãda, kui sa olled ütelnud: kes minno lihha sõõb ja minno werd joob, se jãáb minno sisse, ja minna temma sisse, ja ma tahhan tedda üllestõratada wiimisel páwal. Walmista mo hinge nenda, armas Isand Jesus Kristus, omma kalli kannatamisse, surma ja üllestoustmisse párrast, Amen.

Zeine Palwe.

Dh! minno armas kallis Onnisteggia Jesus Kristus, ma tannan sind süddamest, et sinna mind omma kibbeda surma ja kannatamisse läbbi kalliste olled lunnastanud, ja sesinnatse sure armo mällestusfeks ühhe õhtosõmaafia seädnud. Ürra lasse mind agga korra pärrast ühhe holeta süddamega sinno lauale tulla, sest et se, kes omma rummalusse ja holeta patto ello sisse tahhab jada, ei sa kasso sinno lauast, waid sööb ja joob enesele suremat hukkatust. Sepärrast walmista minno süddant, et ma omma patto hädda ja süddame kurjust woiksin diete tunda, süddamest kahhetse da ja wihkeda, ja sinno käest abbi ja wägge patto wasto wtsida, ja nenda sesinnatse armo sõmaafia läbbi omma usko kinnitada, sinno risti hea melega ennese peäle wotta iggawäin, ja so tahtmisse järrele ellada, kunn ma sinno auriki sinnoga pallest vallesse ühte saan. Kule mo waese palwe omma lõpmatta armo pärrast, Amen.

Dh kaminne, kui sa Jesusse ihho sa ad.

Dh! terre tullemast, armas Jesus, omma pühha ihhoga! sesamma sõõtko ja tehko mind ka pühhaiks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Ellik:

Jesand Jesus, sinno pühha ihho kinnitago mind, ja hoidko mind õiges uskus iggawesfeks elluks, Amen.

Dh kaminne, kui sa Jesusse werd jood.

Dh! terre tullemast, armas Jesuke, omma kalli werrega; sinno werri pesko mind puhtaks keigest minno pattust. Ma tannan sind, et sa olled

olled mo jure tulnud; ja nüüd iggaweste ka minno sisse, Amen.

Ellik:

Jesand Jesus, sinno kallis werri kinnitago mo nõdra usko iggawesfeks elluks, Amen.

Tänno, kui sa olled ausaste Jesusse Laual olnud.

Dh! armas Jesand Jesus Kristus, ma tannan sind süddamest, et sinna mind omma kalli ihho ja werrega olled sõõtnud ning jootnud. Ma tannan sind keige sinno armo eest, et sa minno heaks olled innimesfeks sündinud, mo pattude pärrast surma wasto woitelnud ning werd higgistanud. Ma tannan sind ka keigest süddamest, et sinna mo sü pärrast wõtsid kannatada keik hädda, waewa, ahvastust, hawad, teotust ja naero; kibbeda kibbowitsa kronti ja muud wallo, et sinno wasto silmi süllitati, et sind risti lödi ja hirmsaste surmati. Ma tannan sind keige hea eest, mis sinna mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno heaks teinud, mis Jummalala kange käst moistis ja kästis, ja olled mo patto süüd maksnud, taewasse Jesaga mind leppitanud, ja nenda minnule saatnud pattude andeksandmisi, iggawest õigust, pühha Waimo abbi ja iggawest ello. Keik sedda head tahhad sa omma kalli õhtosõmaafia läbbi minno mele tulletada. Kuida olleksid sinna, armas Jesand Jesus, minnule woinud kallimat armo panti anda? Anna mulle armo, et ma sedda head ialei unnusta; sinno pühha ihho ja werri pühhitsego ja õnnistogo mo ihho ja hinge, peästko mind keigest rummalusfest ja hoidko mind alati

lati keige pattude eest. Armas, helde õnnisteg-
gia, ella sinna mo sees, ja sata wälja mo süddame
seest keik kurjad patta kumbed, et minno südda
ükspäinis sinno hone woiks olla. Sinna kihlad
ennast mo hingega, ja tõstad sedda kunningik-
Fuks emmandaks, sepärrast ei sünni mulle mitte
ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja kad-
duwa patta rõmo läbbi sedda suurt au kautada.
Eh hita mo hinge waimolikko ehtega, kange usso,
tullise armastusse, põllewa lotusse, kalli allandus-
se, pühha kannatusse, taasase mele ja süddame-
likko palwega, et minna sind ükspäinis, armas
Jesús, iggatsen, ja sinnoga ühhes ollen, sögo eh
jogo, maggago eh walwago, ellago eh surrego
minna. Ole minno sees, et ma woiksin sinno sees
olla, sinnust rälida, taulda, ja allati sinno peäle
mõttelda, õige usso sees siit ilmast ärralahluda,
wiimisel päwal rõmoga ülestousta, ja iggawesse
rõmo siise sada, Amen.

Palwe pärrast pühha õhtosõmaaega,
misga meie ello parrandamist
pallume.

Oh! minno kallis õnnisteggia, Jesús Kris-
tus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja wer-
ri mulle woiks tulla ja siggida mo ello parranda-
misfeks. Sinna, oh armas Jesús! kes sa olled
pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tuled
mo waese pattuse jure; anna omma armo, et
ma sinno läbbi nüüd ka woiksin sada pühhaks,
õigeks, waggaks ja armolisfeks, et ma rammo
ja wägge saan, nenda ellada, kui sa olled ellanud,
ja

ja et ma káin sinno jälge sees. Anna mulle üks
nisuggune südda, mis sind kardab, üks nisug-
gune tahtminne, mis sinno tahtmisse järrele on,
üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne Jesús!
woiks asfet olla. Anna, et ma sinnust kinni-
pean, et sa mulle ommaks jääd. Oh! mo hinge
peigmees, aita, et ma sullenüüd ellan; ella sinna
minno sees, te omma tõ minno sees. Eh hita
mo süddame pühha kartussega, mo hinge tullise
armastussega, mo mele ja mõtte tõssise allan-
dussega, et ma mailma asjad ärrapõlgan, ja
jummalikko asjade järrel iggatsen, patta wiiklan,
ja õigust armastan. Riiku mo süddame seest ärra-
liga peatoidusse murret, lihhabimmo, silma-
himmo ja kõrk ello, sefinnatse ilma lusti ja rõmo,
ja keik liga julgust. Istuta agga minno siise
keik suggused pühhad kumbed ja joned. Hoia
minno su, et temma wallet ei rági; mo silmad, et
nemmad tühja peäle ei wata; mo kõrwad, et
nemmad ühtegi nurjatumat sanna, egga häw-
witumaid, ei jõllemaid kõnnesid, egga naljabeit-
mist ei kule; mo káed, et nemmad kurja ei te;
mo jalkad, et nemmad patta tee peäl ei kõnni;
ja keik minno liikmed, et nemmad sedda talka
noudwad, mis hea on, ja et ma sedda wiist sinno
läbbi, oh helde Jesús! keigest pattust lahri ja
iggaweste õnsaks saan, Amen.

Palwe, misga pallutakse õiget
ja tõssist usko.

Reigewággewam ja armolinne Jummal, ma
kaeban ja tunnistan sulle, et minno südda om-
ma

ma pattuse sündimisest läbbi koggone on ärrarik-
kutud, temma on uskumata, ilma lotusfeta, ja on
merre laenede sarnane, sest et ta ikka kaksipiddi
mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sinno pühha
sanna diete wastowõtnud, egga se peäle lootnud.
Anna, armas Jēsa, sedda patto mulle andeks,
ja ärra nuhtle mind mitte, nenda kui sa olled
ähwardanud, et need peamad ärranetud ollema,
kes innimēste eht mu asja peäle lootwad. Et
agga innimenne isseennest ei woi Jummal
mele parrast olla, siis pallun minna, helde Jē-
sand, te puhtaks mo süddant õige usso läbbi keigest
kaksipiddimõlemisest, ebbausust ja tühjast lo-
tusfest, et ma mitte innimēste egga mailma au
ja rikkusse peäle ei loda. Süta mo süddamesse
õige usso, et ma sind õppin diete tundme, sinno
sanna uskma, ja kindla lotusfega wastowõtma,
mis sa olled ommast armust Jēsusse Kristusse
läbbi tootanud. Ärra põlga mo nõdra usko
mitte ärra, waid kaswata ja kinnita sedda.
Ärra murra sedda rõhutatud pillirogo, ja ärra
kustuta sedda suitsejat tahti mitte koggone ärra.
Oh Jēsus Kristus! Jummal Poeg, sa keige-
illusam hinge peigmees, kihla ennast usso läbbi
mo waese hingega. Jā sinna minno sisse, sest
sa olled usso läbbi minno parrast, ja keik, mis
sa olled teinud ja kannatanud, tulleb minno
heaks. Oh pühha Waim! mo õpida ja juhha-
taja, sada sinna mind Jummalaga jälle ühte
usso läbbi; põra mind jälle ümber temma pole.
Jstuta mind Jēsusse Kristusse sisse, et ma kui
üks taewane taim temma sees hakkā kaswama
ja temmast ramma ja wägge saan. Uenda need
jum

jummalikkud kumbed minno sees, ja te mind
usso läbbi ueks lomaks. Ärra lasse mind muud
ühtegi mõttelda, räkida egga tehha, kuid sedda
ükspäinis, mis usust tulleb. Kinnita mind,
et ma usso sees kurrati, mailma ja omma pat-
tuse lihha kiwsatusse wasto seisān, nenda et ma
woimust nende peäle saan, ning sel wiisil keel-
matta Jummal rikis ellan, ning õnsaks saan,
Amen.

Palwe, mis sees meie süddamelikko
armastamist Jummal ning omma
liggimesse wasto pallume.

Helde ning armolinne Jummal, oh! kui külm
on minno südda, kui tühhi on temma sest
jummalikkust armastusfest. Kõl ma armastan,
parrago Jummal! sedda kurja mailma ja tem-
ma kumbed ja wiisid. Ei ma armasta isseennast
mitte nenda, kui sa olled käsnud, waid omma
kurja süddame nouandmissē järrele. Ni kur-
jaste ollen ma waene ärrarikkutud, et ma sedda
armastan, mis mind hukka satab, agga sind,
minno helde Jummal, ei moista ma mitte ar-
mastada ülle keige asjade, egga omma liggimesest
kui isseennast. Oh! anna mulle sedda rasket
patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle
minno peäle, mis so sanna sees on kirjutud, et
se peab ollema ärranetud, kes Jēsus Kristus ei
armasta. Tulle siis mulle appi, oh helde Jēsa!
ja kustuta ärra minno seis keik armastamist,
mis sinno käest ei tulle. Ärra lasse mind siis
mitte armastada sedda mailma egga ühte-
gest, mis seal sees on. Süta agga mo sees
sedda

sedda pühha armastusse tullokest, et ma sind
hakkas keigest süddamest ja ille keige asjade ar-
mastama, separrast et sa olled keigeilusam, keige-
parras, ja keigemaggusam, et sa olled armas-
tusse hallikas, ja heldus, pühhtsus ja õigus
isse. Olgo siis minno hing, südda, meel ja
moistus sinno parrast, et ma ühtegi ei mõtle,
tunne, moista, tahha egga te, kui ükspäinis
sedda, mis sinno tahtmisese ja mele parrast on,
ja sinno Waim minno sees wõttab tehha.
Lasse mind so armastamisse parrast mahajät-
ta sedda, mis so tahtmisese järrele ei olle, nen-
da et ma hea melega keik hädda ja wcewa
Kannatan. So armastamine tommago mind
ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja igga-
weste ka ühte jään, et ma järgeste sinno peä-
le mõtlen, sinnust rägim ja sinno järrele iggat-
sen. Agga, armas Jõsa, et ükski ei woi sind
armastada, kui temma liggimese ei armasta,
siis täida ka minno süddant armastusse ja hel-
dusfega omma liggimesese wasto, et ma tedda
armastan kui isseennast. Äita siis, et ma om-
ma liggimesese head sowin, temma eest pal-
lun, tedda maenitsen, nomin, rõmustan ja
keikfuggust head temmale teen, ja ennast hoian,
et ma temmale ühtegi pahhandust ei anna.
Ärra lasse mind mitte üksipäinis neid armas-
tada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head
tewad, waid olle mulle armosinne, ja sata
omma pühha Waimo läbbi sedda meelt, et
ma neid ka armastan, kes mo waenlased on
ja mulle kurja tewad. Äita, helde Jõsa, et ma
neile hea melega andeks annan, nende eest pal-
lun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo
heateggemiste läbbi saaksid ärrawoidetud, ja
ommast wihhasest süddamest peästetud. Keik
sedda head te mulle, helde Jummal, omma sure
armo parrast, Amen.

Palwe, mis sees meie pallume Kan-
natusse ehk Kannatlikko süddame
parrast.

Sh! armas Jõsand, Jesus Kristus, sa olled
se kannatlik Jummalal Tal, kes hädda,
waewa, teotust, surma ja ristisurma inimeste
parrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saat-
sid iggawesse rahho ja rõmo. Ma pallun sind
süddamest, et tulle minno sisse ja õppeta mind
ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte
hea melega so risti ennese peäle wõtta; waid
ma tahhaksin kül enneminne omma kurja süd-
dame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma
peät rahhul olla, ja et mo kassi aialikko asjade
sees woiks hästi läia. Mis pean ma ütlemä?
ma ollen rummal, ja ei moista, mis mulle
heaks tulleb. Sinna agga, sa tru Jummal,
olled se keigetargem Jõsa, ja moistad lapsi kas-
watada. Ärgo sündko siis mitte minno taht-
minne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa
isse tead mulle hea ollewad. Kinnita mind,
et ma keik sinno kääst wastowõttan kannat-
likko süddamega, ja et ma sinno wasto ei
nurrise. Äita mind omma armoga, et ma
sind ilma kawwalusfeta tännan, kui sa mind
omma ristiga ennese sarnatsfeks wõttad tehha.
Õppeta mind meles piddama, et ühtegi ei woi
mulle ilma sinno tahtmisfeta sündida. Lasse
mind

mind keige hädda ja waewa sees siiski rõmus olla. Keigeennamiste pallun minna, helde Jesule, sinno käest, hoia mind, et minna mitte ei sõima, kui mind sõimatakse, et ma mitte wasto ei lö, kui mind lüakse, et ma mitte kurja ei maksa kurjaga; waid anna armo, et ma sinno tahtmisse parrast keif kannatan tassase melega, ja ennast weel surema risti, teotusse, waewa ja ahvastusse arwan wäärt ollewad. Rõmusta mind sel aial omma kannatusse läbbi, ja te mind omma risti läbbi pühhaks ja puhtaks keikist pattust, ja iggaweste õnsaks, Amen.

Haige innimesse Palwe.

Oh! helde ja armolinne Jummal, sulle tunnistan minna ja kaeban, et minna ep olle tänmini nenda mitte ellanud, kui sinna omma fanna sees olled käsknud; waid ma waene ollen omma kurja himmude järrel ellanud. Oh! mis kurb on mo südda, et ma nisuggune ollen olnud. Separrast tunnen minna ka, et sa digusse parrast sedda haigust olled mo peäle pannud, et ma pean omma ratto hirmo ja hädda õppima tundma, ja sinno käest abbi õtsima. Sa dige Jummal moistad lohbut mo peäle, et mind mailmaga ei pea hukka moistetama. Sa tulletad mo mele sefamma haigusse läbbi, et ma surrelit ollen. Peästa mind, helde Jesa, enne kui ma surren, minno patto häddast. Õns se so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema, siis sündko sinno hea tahtminne. Hoia agga mo hinge kurja kiusatuste eest. Olgo se haigus minno

minno hinge õhhuks ja rohhuks, et mo hing fest parramaks saaks. Hoia mo süddame, mele ja mõtted Jummal rahho sees. Oh! heida armo minno peäle, fest sa olled mo Loja, ärra rikkumma waestloma. Kui se haigus ep olle surma többi, siis aita mind, ja anna mulle surest armust mo endist terwist jälle, fest ma ollen rammoto. Oh! sa Jummal Poeg, Jesus Kristus, wõita sinna mind isse arstida; wäghenda mo wallo ja parranda mind omma pühha howade läbbi. So pühha kannatus ja surm olgo mulle ello rohhuks. Õns agga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haigusse läbbi tahhad fest kurjast ilmast ärrakorristada, oh! siis aita mind omma pohjatuma armo parrast, et ma õnsaste siit ärralähhan ja nenda surmaga woitten, et ma sedda ärrawoidan, Jesusse Kristusse surma ja surma woitlemisse parrast, Amen.

Tänno Palwe, kui haige omma terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Jesa, minna tännan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristanud, ja mulle hirmo annud mo pattude parrast. Sa olled armolinne olnud, et sa mind mitte surma kätte ei olle annud. Müüd olled sa mulle weel aega annud pattust pöördä. Aita siis, helde Jesa, et ma ue terwissega ueste hakkän ellama pühha ja puhta ello sees. Sinno pühha Waim ellago nüüd

nõud minno sees; temma wallitsego mind, et ma teys mailma wisid ei armasta; waid et ma woifsin sinno omma olla, ja so tahtmissse järwele ellada. Te ka terweks mo waese hinge, ja harka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees kossun ja wäggerwamaks saan usso, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, kolmainus Jummal, iggaweste kita ja tännada, Amen.

Haige innimesse Palwe,
kui surm liggi jouab.

Oh! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Issa, et hallasta mo waese peäle, nenda kui issa omma laste peäle hallastab. Mõtle se sanna peäle, mis sa olled ütelnud: minno hallastus on suur. Mõtle se peäle, et so armas Poeg, Jesus Kristus, minno pärrast on innimesseks sündinud. Mõtle se peäle, et sa omma ainofündinud Poia olled annud, et keik, kes temma sisse ussivad, ei pea hukka sama, waid et iggawenne ello neil peab ollema. Nisugguse usso sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hallasta minno peäle omma armsa Poia pärrast. Ma annan omma hinge sinno kätte, pärra sinna sedda; ärra arwa mo patto mitte mulle süüks. Heida armo minno peäle, ja wõtta mind wasto ommaks lapseks. Oh Issand Jesus Kristus! mo kallis hinge peigmees, wõtta mind ülles omma maiasse, mõtle omma surma hädä peäle, ja aita mind mo surma hädä, et ma sind ärra ei unnusta. Olle sa mo südda
mes.

mes ja meles, ja aita mind nenda surmaga woitelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! minno tru Parjane, ärra jätta omma lammast mahha, kelle pärrast sa olled omma ello jätnud. Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse. Oh pühha Waim! mo ainus abbimees Feige mo hädä sees, tulle nüüd appi, Finnita minno usso, ja ärra lasse sedda mitte ärrakustuda. Hoiä mind kurja waimo kiusatuste eest, ja ärra lasse mind mitte surma hirmo tunda. Kui lõp peab ärra mo meel ja moistus, siis õhka sinna lõpmatta minno süddames, ja rõmusta mind õnsa surmaga Jesusse Kristusse kannatusse, wallo ja surma pärrast, Amen.

Palwe Feigesugguse Hädda Aial.

Armas Issand Jummal, keik on õige, mis sinna teed. Sa olled meile tunnistanud, mis meile õnne ehl hukkatust, ello ehl surma, head ehl kurja satab, et meie pidime targaks sama, ello ja head takkanoudma, sind armastama, ja sinno sanna kuulma. Ägga meie olleme, parrago Jummal! kurja armastanud, ja head ärrapõlnud, ja nenda wasto ofsa teinud, et meie so pühhast tahtmissest ei olle holinud, waid omma kurja meelt mõda ellanud. See pärrast on sinno kõhhus õige ja pühha, et sinna, armas Jummal, keik sedda willetsust meie nuhtlusseks ja ka meie heaks ja hinge parrandamisseks meie peäle olled saatnud. Sind, oh helde Jummal! olleme meie wihestanud omma kur-
ja

ja kumbede ja teggedega, ennamge kui meie wannemad. Mis siis innimesed ommas ellus nurrisevad? iggaüks nurrisego omma pattude wasto, kuusago ja katsugo omma ello ja tööd, ja nenda töökem ommad süddamed ja kaed Jummal pole ja üttelgem: Meie, meie olleme patto teinud ja sannakuulmatta olnud, sepärrast ep olle sinna, öige Jummal, nüüd mitte armo heitnud; waid olled omma wiha meie peäl otsfego wäljawallanud. Oh Jesand! wieie tunnistame omma endise kurja ello, ja habben-dame ennast omma eksitusse pärrast; sest meie olleme kurjaste patto teinud; weil on wägga paljo süüd, meie olleme nuhtlusse wäärt, sest et meie olleme körwale läinud se tee peält, mis sinna meid olled kästnud, ja sepärrast on sesin-gane suur hädda meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane Jesa! meie tunnistame sinno ette omma ja omma wannematte pattud ja jum-malakatmatta ello, ja pallume sind süddamest, anna meile armo, et meie neid woiksimie öiete tunda, kahetseda, ja wihtlada. Heida armo meie waeste peäle omma sure hallastusse pär-rast, nenda kui sinna enne olled andeks annud, et meie same sinno suurt armo ja wägge nähha. Sinna olled tootanud, ja ütelnud: Jesand on kannattlik, armolinne ja ustaw, temmal on wägga halle ja ärras meel; temma annab an-deks keik ülleastmissed ja pattud. Sepärrast kule nüüd meie palwe, armas Jesand Jummal, ja olle meile armolinne; ehita jälle illes, mis on ärrarikkutud, ja paranda meid. Wõra omma wiha ärra; ja ärra lasse sedda mitte eddasi

eddasi miina. Wõtta mind waggaks ja püh-haks tehha, et meie jouaktime süddamelikko pal-wega keik hädda ja kahjo meie peält ärrakäända. Wõra ennast jälle armoga, helde Jummal, meie pole, ja olle omma sullastele armolinne, Jesusse Kristusse meie önnisteggia pärrast, Amen.

Palwe Sda ja Waeno Aial.

Selle kotmaino Jummal, Jesa, Poia, ja pühha Waimo nimmel, Amen.

Armad innimesed, et Jummal Jesand ei olle mitte ükspäinis kästnud palwet tehha, waid ka omma kalli ja tössise tootusse pärrast hädda aial töeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tulleb; sepärrast on wägga tarwis, et meie sel-sinnatsel kurwa ja häddalisse aial süddamelikko palwega temma käest abbi otsime, tedda fei-gesugguste heateggemiste eest süddamest tän-name, ja wägga pallume, et temma armust wõttaks ommad heateggemissed kaswatada, ja keik nuhtlusfed, mis meie kül wäärt olleme, ärrakäända. Sepärrast üttelgem su ja südda-mega Wrohwei Danieli ramato ühheksamast pea'ükklist 4-19 salm.

Oi! Oi! Jesand! sinna suur ja kartusse wäärt Jummal, kes seädust ja heldust hoiab neile, kes tedda armastawad ja temma käsud piddawad. Meie olleme patto ja illekohhut tei-nud, ja dälaste ellanud, ja wastopannud, ja so käsudest ja so kohtoseädusist ärralahkunud.

Ja meie ei olle mitte so sullaste, nende prohveti-
de sanna wõtnud kuulda; kes sinno nimmel meie
kuningatte, meie würside, ja meie wanne-
matte wasto räkisid, ja keige se Ma rahwa
wasto. Sul, Issand, on õigus, agga meil
on häbbi silmis, nenda kui tännapá on Juda
meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Is-
raelil, mis liggi ja kangel on keige made sees,
Kuhho sa neid olled ärralükkunud nende walla-
tusse párrast, mis nemmad so wasto teinud.
Issand, meil on häbbi silmis, meie kuningat-
tel, meie würsitel, ja meie wannemil, et meie so
wasto patto teinud. Issandal, meie Jumma-
lat, on hallastus, ja andeksandmissed, ehk meie
kül temma wasto olleme pannud. Ja meie ei
olle mitte wõtnud Jehowa omma Jummal
heält kuulda, et meie olleksime läinud temma
kässoõppetusse sees, mis ta meie ette pannud
omma sullaste nende prohvetide läbbi: Waid
keik Israel on sinno ülle kässoõppetusse läinud
ja ärralahkunud, et nemmad ei wõtnud so heält
kuulda; sepárrast on meie peäle wáljawallatud
se sajataminne ja wáinne, mis Jummalalla
Mosesse kässoõppetusse ramatusse on kirjotud,
et meie temma wasto patto teinud. Ja ta on
tõeks teinud ommad sannad, mis ta rákinud
meie peäle ja meie kóhtowannematte peäle, kes
meie peäle kóhnut moistsid, et ta meie peäle suurt
õrnistust pididi saatma, mis suggust ei olle sün-
dinud keige se taewa al, nenda kui Jerusalema
mas sündinud. Kui Mosesse kässoõppetusse
kirjotud, nenda on keik se õnnetus meie peäle
tulnud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma
Jum-

Jummalalla pallet allandikkult pallunud, et meie
olleksime ommast üllekóhto wiisidest pöörnud, ja
sinno tóit táhhele pannud. Sepárrast on Je-
howa wapper olnud se õnnetussega, ja sedda
meie peäle saatnud; sest Jehowa meie Jum-
mal on õige keige omma teggude sees, mis ta
teinud, et meie temma heält ei wõtnud kuulda.
Ja nüüd, Issand, meie Jummal! kes sa olled
omma rahwa Egiptusse maalt wáljatonud tug-
gewa láega, ja ennesele nimme teinud, nenda kui
on tännapá: meie olleme patto teinud, ja dálaste
ellanud. Pöörge, pallun ma, Issand! so
wihhastus ja so tulline wihha so linnast Jerusa-
lemmast taggasi, ja so pühhast midest, keik so
suurt õigust móda: sest meie pattude, ja meie
wannematte üllekóhto teggude párrast, on Jeru-
salem ja sinno rahwas teotusseks saand keikile,
kes meie ümberkaudo on. Ja nüüd kule, meie
Jummal! omma sullase palwe, ja temma al-
landikkud pallumissed, ja Issanda párrast
laese omma palle paista omma pühha waiga
peäle, mis on ärrahárwitud. Pöra, meie
Jummal! omma kórwá, ja kule, te ommad
sümad lahti, ja wata meie sure ärrahárwita-
misses ja se linna peäle, mis peäle so nimmi on
nimmetud: sest meie ei heida mitte omma sure
õigusse párrast omma allandikkud palwed so
Walle ette mahha, waid so wáagga sure halla-
tusse párrast. Issand, kule, Issand, anna an-
deks, Issand, panne táhhele, ja te sedda, ärra-
wiwi mitte, iski ennesse párrast, mo Jummal!
sest so nimmi on so linna ja so rahwa peäle
nimmetud.

Palwe Rahho pärrast.

Oh! Jhsand, Jhesus Kristus, sinna iggawenne nou ja rahhoandja, sa olled meile waimolikko rahho saanud; se eest olgo sulle, Jhsa so pühha Waimoga kitus ja tänno iggawest. Sa olled meid siit sadik aialikko rahhoga õnnistanud; agga meie ei olle sedda sinno suurt heateggemist mitte nenda, kui kohhus on, moistnud, egga sulle se eest au annud, waid se läbbi mitmel wisil holestumaks läinud. Sepärrast on ka sinno wihha meie peäle dige, et sa meid sõa ja arowalikko waenoga nuhtled. Anna meile, oh Jhsand Jhesus! andeks meie tännamatta kumbed ja keik muud paatuid, misga meie sind olleme wihhastanud, ja näita meile omma kalli armo, sest et sinna olled nende abbimees, kes so peäle lootwad. Wata meile ei loda mitte omma raud ehl sõariistade peäle, sest keikide innimieste abbi on tühhi. Agga sinna, wäggede Jhsand, olled meie abbi, sa keigewäggerwam sõddamees ja kaitšia hädda sees, sinnoga tahhame meie ommad waenlased mahhalla, ja sinno nimmel tahhame jalge alla tallada neid, kes meie wasto pannerwad. Anna meie sõawäele õnne ja woimust merre ja Ma peäl. Wõtta omma armo holests meie armolist Keisri, et temmale ühtegi kahjo ei juhtu. Anna temmale õnne, so porram kassi kinnitago tedda, et ta sinno wäe läbbi omma waenlaste peäle woiks sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Woia tedda kui simaterra keikide sallaja takkaktusamiste ja arowalikko peäletullemisse ja kahjo eest. Anna temmale woimust, ja sada temma nouud

forda,

forda, ja kauta ärra meie waenlased so wäggerwa käwarre läbbi, ja lasse nende nouud tühjaks minna. Olle üks tulline müür meie Ma ja linna ümber, ja lasse ommad pühhad inglid ühhe leri meie ümber tehha, et ei sa meie liggi ühtegi kahjo egga willetsust. Juhhata meid sinno noujärrele, ja wõtta meid armust wasto. Ja et sinna üksi sesamma olled, kes sõale keiges ma, ilmas teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho mõteted meie, ja keige omma ristikogodusse peäle paista. Anna keikile kunningattele ja üllemattele moistlikko süddant, et nemmad õppiwad moistma, mis suggune suur ja kallis warrandus rahho on, et nemmad sedda sure hõlega wõttafsid nouda. Juhhata nende süddamed, sest need on sinno kääs, et nemmad mõtwad ussinad olla leppima ja rahho teggema. Önnista ka keik nouud ja mõtted, mis selle pärrast petakse. Anna, oh Jhsand, rahho omma male, õnne ja abbi keikile seisustele, et meie sind, kes sa olled armastamis ja rahho Jummal, sin keelmatta woime tenida, ja wimaks pärrast sedda ello se iggawesse ja taewalikko rahho sinno jummalikko au sees otsata nähha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal!
meie aial, kes meie eest woib sõddida, Ey olle ükski maial, kui üksnes sinna Jummal.

Lasst' meie Ma wallitsejal Head wallitsust ka
olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust
sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe

Valwe Nälja Aial.

Sh! Feigewäggewam, armolinne Zummal, sinna ütled: kui minno rahwas tahhaks minno sanna kuulda, ja minno tede peäl kääta, siis tahhaksin minna neid feige parrama nieso ehk wiisjaga sõta ja meega neid täita. Sinna olled ka feik Ma wilja Jeesusse Kristusse läbbi õnnistanud, ja selgest armust murretsenud, et maad ja põllud, mis pattude pärrast peaksid ohhakaid ja kibbowitso kaswatama, peawad head wilja kandama; ja sega tahhad sa feik innimesed õppetada, et nemmad peawad moissima, kui helde ja armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad sind üle feige asjade kartma, armastama, ja ükspäinis sinno käest ihho ja hinge hädda sees abbi otsima ja sinno käest ükspäinis abbi ootma. Et sinna agga ka üks õige ja pühha Zummal olled, siis olled sa ahwardanud, et sa innimeste tännamatta ja holetuma ello pärrast neid poua ja lia märjaga tahhad nuhhelda, et Ma ei pea omma wilja andma, nenda kui lohhus olleks, sepärrast teed sa taewast raua ja maad wasse sarnatsaks, et õigel aial ei pea piiska saddama, egga Ma õiget orrast kaswatama. Oh armas Zummal! sinna olled ka meie pattude pärrast nälga meie peäle pannud, ja meie olleme ka sedda wäärt, sest meie ja meie wannemad olleme so head annid kurraste pillatanud, kõrkusse, liajomisese, prassimisese ja mu wallatussega. Oh Jeesand! anna armo, et meie woiktime sedda feik õiete tunda ja kahhetseada. Peästa meid ärra sest raskest näljast, mis meid waewab, ja par-

parranda meie süddamed, et meie ilma kawwalusfeta kui waggad lapsed sind õppime kartma ja armastama, ja et meie eddasi omma peatoidust tännoga wastowõtame sinno sure nimme kitussaks ja meie tarwidussaks Jeesusse Kristusse meie Jeesanda pärrast, Amen.

Valwe Katko Aial.

Sh! armolinne, feigewäggewam, iggawenne Zummal, sinna olled ahwardanud, et sa innimese patto pärrast hirmsa katkotõbbe nende peäle tahhad läkkitada. Meie tunneme nüüd sedda rasket wiitsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese kaela peäle olleme saatanud; ja tunnistame sinno ette, et so lohhus õige ning pühha on. Sevärrast pallume meie sind süddamest, et sa tahhaksid meie peäle armo heita, ja meid õppetada õiete tundma, et meie iggawesse hullatusse wäärt olleme, ja et sa sesinnatse sure hirmo läbbi tahhad patto unnest üllesärratada feik, kes maggawad, ja weelgi sinno armo ilma kawwalusfeta wastowõtawad, ja so armo wasto ei panne. Easse meid nüüd moista selsinnatsel aial, mis meie kasuks tulleb, et meie wõtame so pühha Waimo armo läbbi omma pohjatuma hinge hädda õiete tunda, Jeesusse Kristusse käest abbi otsida, ja kindlaste uskuda, et temma tahhad ja woib meid aidata. Ja kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatse tõrwe läbbi siit ilmast tahhad ärrakorristada, siis anna meile õiget usko, parranda se läbbi meie süddamed ning puhhasta meid läbbi ja läbbi,

bi, et kui meie oige usso läbbi same uels sündi-
nud, meie ka sinnoga so auriki woiksimi sada
Jesusse Kristusse meie kalli õnnisteggia pärrast,
Amen.

Monningad lühikesed Laulopalwed.

Oh armas Issand Jesuke!
Ea olled armas minnule,
Et sa keik head teinud nüüd,
Ja ärrawõtnud minno süüd.
Ea maksid neid käl kalliste,
Kui peksti sind ni wahwaste.
Oh! tase sinno ahhastust
Mo hingel' sata rõmustust,
Et ussun jedda kindlaste,
Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

Üht süddant pattust koormatud
Ning surest murrest waewatud
Doon minna sulle, Jesuke!
Ee wõtta wasto heldeste,
Ning hallasta mo waese peäl',
Ja surest armust aita weel.
So surmaga mind leppita,
So werrega mind loyputa;
Eiis ollen pattust peästetud,
Ja minno südda rõmustud, Amen.

Mind aita helde Jesuke!
Et sulle jouan peage,
Ning enne pöran kermeste,
Kui surm mind kiskus äkkiste,

Et

Et tänna iggal aial ka
Ma woiksin õnsast lahkuda.

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armust hädda sees:
Mo süddant pöra pattust nüüd;
Ja kauta mo patto süüd.
Ma lodan, Jummal! sinno peäl',
Kui sa mull' jääd, mis tahhan weel?
Ea olled minno Jesuke,
Mo Jummal ning mo wennike;
Eest ollen rõmus süddamest,
Ja kidan sind ka keigest wäest.
Ee peäle lodan ikka ma:
Jesús, mo wend, mind arowita,
Amen.

Patto Tunnistus Kirrikus.

Armad sõbrad, wennad ning öed Jesusse
Kristusse sees, et meie nüüd ühhes kous
olleme Jummalala se nna kuulmas ning õppimas,
Jummalat omma Issandat keige temma heateg-
gemiste eest tännamas, ja keik pallumas, mis
meil ihho ja hinge polest tarwis on; agga tea-
me, et meie keikide peäl se raske patto koorm on,
kust meie süddamest püame lahti ning puhtaks
sada: siis tahhame meie põlweli mahhalangeda,
ja ennast Jummalala omma taewase Issa ette
allandada, süddome ja suga ennast waeieks
pattuseks tunda ning tunnistada, armo ja hel-
dust temma käest palluda, ja sühtlase teine tei-
sega õõida:

Minna